

У НУМАРЫ**«Край забраны?»**

Удзельнікі балю-маскараду «Саюзна дзяржава» здымоўці маскі

Стар. 5**«Запужаны чалавек»**

Ці магчыма жыць без страху?

Стар. 7**«Тут знішчылі****паўмільёна людзей»**

Трасцянецкі лагер смерці калія Мінску – вечны смутак Еўропы

Стар. 11**«Закон, які падзеліць вернікаў на касты»**

Чым праваслаўныя лепшыя за пратэстантаў?

Стар. 15**КАНФІСКАЦІЯ****У пісьменнікаў забралі аўто і халадзільнік**

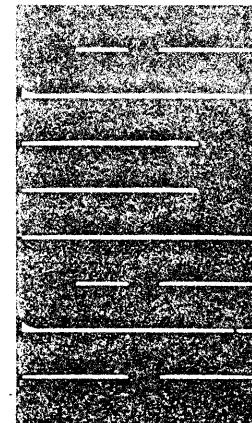
26 чэрвеня судовы выканаўца суду Партызанскага раёну Мінску Іна Барысевіч канфіскавала ў Саюза беларускіх пісьменнікаў (СБП) маёmacь на суму больш як паўтара мільёна рублёў.

У інтэрв'ю БелаПАНу І. Барысевіч паведаміла, што канфіскацыя маёmacь праведзена на падставе рашэння суддзі Партызанскага раёну Юрыя Усіка ад 26 сакавіка 2002 году аб спагнанні заработнай платы з СБП на карысць былога бухгалтара гэтага грамадскага аб'яднання. Паводле яе словаў, канфіскаваны камп'ютэры «Селерон» і «Дайнова», халадзільнік «Мінск-126» і аўтамабіль «ВАЗ-21063». Яны перададзены для реалізацыі ў сталічную камісійную краму «Асіт».

Як адзначыла старшыня СБП Вольга Іпатава, кошт апісанай маёmacь, калі яе ўдаса прадаць, наўрад ці пакрые суму іску былога бухгалтара творчага аб'яднання.

Марат ГАРАВЫ**ЭКОНОМІКА****Сем соценъ даўжнікоў**

У 16-мільярдным грошовым доўту, што ўтварыўся з-за неплацижоў абавязковых адпачонняў у Мінскім абласным фондузе сацыяльнай абароны, ёсць доля 704 прадпрыемстваў, арганізацій і ўстанов. Гэта прамая пагроза наўчастай выплаты насељніству пенсій і іншых відаў сацыяльнай дапамогі. Каб спагнаць нядоімку, «вертыкаль» выкарстоўвае адміністрацыйны ціск: усе выканкамы мясцовай улады вызначылі графікі для «штрафніку», паводле якіх нават «сялячыя» прадпрыемствы мусіць браць дадатковыя банкаўскія кредиты і тым самым яшчэ больш абцяжарваць сваю эканоміку. У найгоршым становішчы з-за гэтага Пухавіцкі, Смалявіцкі, Бярэзінскі і Крупскі раёны.

Мікола НЯЗЛОМНЫ

Свабода

№ 57 (284) 28 чэрвень 2002 пятніца кошт свабодны падпісны індэкс 63478

Купалаўскія даты

Напрыканцы чэрвеня і на пачатку ліпеня з розніцай у паўтара тыдня ў беларускім календары – дзве даты, звязаныя з класікам нашае літаратуры Янкам Купалам. Адна – дзень смерці (28 чэрвеня), другая – нараджэння (7 ліпеня).

Янка Купала пайшоў з жыцця ў 1942 годзе. Здалася гэта ў расійскай сталіцы, у тамтэйшым гатэлю «Масква», дзе жыў пашт у эвакуацыі падчас вайны. Вядомыя не толькі месца, дзень, але і час Купалавай смерці – вечар, 22.30. Янка Купала загінуў, упаўшы ў лесвічны пралёт з дзесятага паверху гатэлю. Але тое, як гэта здарылася, дагэтуль застаецца загадкай. У даследчыкаў ёсць некалькі версіяў таго, што тады адбылося: ці гэта было самагубства, ці няшчасны выпадак, ці пашта проста забілі, скінуўшы ў пралёт?

Версія пра няшчасны выпадак апавядае, што ўвечары 28 чэрвеня 1942 году Купала выйшаў з пакою на дзесятым паверсе гатэлю «Масква», дзе жыў яшчэ адзін беларускі пісьменнік Міхась Лынькоў, раптам яму стала блага, ён абапёрся на парэнчы, перакуліўся і палацеў уніз. Версія другой – пра самагубства.

Працяг тэмы на стар. 3

«Нахімічылі»

«Значыца, нахімічылі? Гэта – неправасудны прыгавор!» – так адрэагаваў галоўны рэдактар газеты «Пагоня» Мікола Маркевіч на тлумачэнні суддзі Таццяны Клімавай. Яна вынесла прысуд: яму – 2,5 года абмежавання волі, журналісту Паўлу Мажэйку – 2 гады. Калі яе патрапілі патрумачы, што гэта такое, яна адказала: у народзе такое пакаранне называюць «хімія».

Так скончыўся судовы працэс супраць двух гродзенскіх журналістаў – рэхі апошняй прэзідэнцкай кампаніі, пра якую ўжо паспелі забыцца. Нагадай для следства і крыміналнай справы супраць журналістаў сталі публікацыі ў № № 36 і 37 «Пагоні». Першы павінен быў выйсці напярэдадні выбараў, другі

– адразу пасля іх. Тыражы абраў дзве былі арыштаваны калія друкарскага варштата. Дадрукаваць іх да канца следчыя не дазволілі. Хоць відавочна, што газета ім была патрэбна, і яны наўмысля чакалі, пакуль яе не пачнучу друкаваць.

Не выключана, што справа гэтая трапіць у падручнікі, бо ўпершыню быў вынесены прысуд па

артыкуле 367, частка II Крымінальна-працэсуальнага кодэкса: «Паклён на прэзідэнта з аўбінаваннем яго ў здзяйсненні асабіліва цяжкіх злачынстваў». А па-другое, яна – выдатны прыклад таго, як, не зважаючы ні на што, можна выканаць пастаўленую задачу: засудзіць.

Працяг тэмы на стар. 3

Родныя зніклых без вестак у Маскве

У Маскве родныя зніклых без вестак і пераславаных уладамі беларускіх грамадзян сустрэліся з кіраунікамі і прадстайнікамі фракцыі Дзяржаўнай думы Расіі. Зінаіда Ганчар, Ірына Красоўская, Вольга Завадская, Святлана Завадская, Таццяна Левановіч-Клімава, Юлія Чыгір падчас сустрэч у ніжнім палаце абмеркавалі, у прыватнасці, магчымасць правядзення ў Думе слуханняў па праблеме зніклых без вестак беларускіх палітыкаў і журналістаў.

Як паведаміў БелаПАНу першы намеснік кірауніка фракцыі «Яблока» Сяргей Іваненка, дэпутаты найперш занепакоеныя тым, як дапамагчы жонкам і маці зніклых. «Мы абліякоўвалі дзве тэмы, з якімі палітычныя лідэры Расіі, «Яблока», «Саюзу правых сіл», «Адзінства» і іншых партый і аўтадніннія маглі б звязнуцца да прэзідэнта Пуціна на сустрэчы, якая адбудзеца 1 ліпеня, – сказаў ён. – Па-першое, мы хочам прапанаваць Аляксандру Лукашэнку правесці расследаванне па фактах знікнення людзей з узделам расійскіх спецслужбаў на падставе тых дамоўленасцяў, якія існуюць. І другое: мы лічылі б правильным, каб расійскія журналісты мелі магчымасць правесці незалежнае расследаванне».

Свята ў замку

Другі рыцарскі фэст у Навагрудку пачынаеца ў суботу.

Сёлета фэстываль прымеркаваны да 750-годдзя каранаціў Міндоўга. На ўдзел у мерапрыемстве паступілі заявы больш як ад 40 клубаў з некалькіх єўрапейскіх краін. «Газдом» дзённай праграмы мае быць стварэнне групай мастакоў пад кірауніцтвам Генадзя Лойкі пясчанай скульптуры Міндоўга на троне. Таксама глядачы пабачаць інсцэніроўку каранавання князя. Увечары адбудзеца канцэрт аўтэнтычнай музыкі з удзелам калія 15 калектываў з розных краін Еўропы, сярод якіх «Стары Ольса», *Auri, Drolls* і інші.

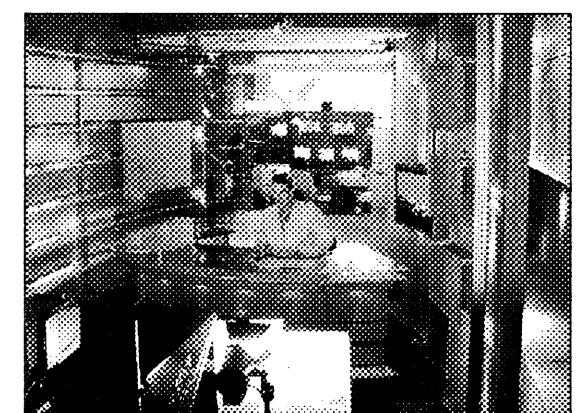
Праезд да Навагрудка. Замовы прымае афіцыйны тураператар Фэсту – кампанія «БелТурЭкспа». Мінск, пр. Машэрава, 19А, пак. 19, 20, тэлефон: +375 17 223-71-30, 226-95-57; e-mail: messeminsk@open. by.

Запланаваны расклад руху аўтобусаў: выезды з Мінску – са стаянкі на чыгуначным вакзале (д/с «Дружная»): 28 чэрвень – з 18 гадзіні, прыбыцце ў Навагрудак – з 21 гадзіні; 29 чэрвень – з 7 гадзіні, прыбыцце ў Навагрудак – з 10 гадзіні.

Выезд з Навагрудка 30 чэрвень а 17 гадзіні, прыбыцце ў Мінск а 20 гадзіні на чыгуначны вакзал (д/с «Дружная»).

ІНТАРНЕТ**«Наши новості»**

каштуюць
16 тысяч даляраў

26 чэрвень ў 20.35 на новых беларускім канале АНТ (Агульна-нацыянальнае тэлебачанне) у прымым эфіры выйшаў другі выпуск «Наших новостей».

Паводле інфармацыі прэс-сакратара АНТ Вольгі Сахаравай, уласнік інфармацыйных выпускі «Наши новости» пра важкія падзеі ў жыцці Беларусі будзе выходзіць пасля праграмы «Время» з панядзелка па суботу ў 20.35 і ў 19.40 у нядзелю перад праграмай «Время». Працяглісць выпуска – 25 хвілін. Афармленне студыі АНТ абышлося ў 16 тыс. даляраў ЗША.

ГАНДАЛЬ**Барацьба****за гіпермаркеты**

26 чэрвень на паседжанні конкурснай камісіі Мінгарвыканкаму разгледжаны праекты чатырох фірм, якія прэтэндуюць на права асваення зямельных участкаў, што размешчаны на скрыжаванні праспекта Ракаўскага і вуліцы Ванеева (плошча да 1,5 га) у Ленінскім раёне і на скрыжаванні вуліц Лабанка і Фёдарава (плошча да 3,5 га) у Фрунзенскім раёне сталіцы. Асноўная ўмова конкурсу – штотысячнае пералічэнне Мінгарвыканкаму не менш як 1 працэнта выручкі ад реалізацыйнай тавараў і пазарэалізацыйнай дзейнасці пасля ўводу гандлёвага цэнтра ў эксплуатацыю.

Недзяржавнікі не любяць тэніс

Суб'екты гаспадарання недзяржавнай формы ўласнасці неахвонна адгукавацца на просьбы аб выдзяленні сродкаў на будаўніцтва ў Мінску адкрытых тэнісных кортав, першая чарга якіх павінна быць уведзена 1 верасня. Паводле словаў міністра спорту і турызму Беларусі Яўгена Ворсіна, міністэрства разлічвала атрыманы 150 млн. рубліў ад 150 суб'ектаў гаспадарання, аднак пакуль паступіла толькі 11 млн. рубліў. Штодзень сума павялічваецца на 500-700 тыс. рубліў.

Я. Ворсін выказаў узлічненасць, што першая чарга тэнісных кортав будзе ўведзена ў тэрмін: з 26 чэрвеня адкрыта бюджетнае фінансаванне ў памеры 750 млн. рубліў, да будаўніцтва прыцягнуты канцэрн «Мінскбуд», які мае магутную інфраструктуру.

КУРС ГАБАРУТАЛАІДА**НА «ЧОРНЫМ РЫНКУ»**

1820

САЛІДАРНАСЦЬ

Пікет ля Адміністрацыї

25 чэрвяня з 17 да 18 гадзінаў ля будынку Адміністрацыі адбўйся несанкцыянаваны пікет.

Задзіл яго актыўны Аб'яднанай грамадзянскай партыі. Людзі з партрэтамі зніклага тэлеаператора Дзмітрыя Завадскага, журналістаў гродзенскай газеты «Нагоні» Міколы Маркевіча і Паўла Мажэйкі, а таксама галоўнага рэдактара газеты «Рабочы» Віктара Івашкевіча, якому пагражае суд за паклён на прэзідэнта, патрабавалі спыніць пераслед журнналістамі незалежных выданняў.

«Мы не выпадкова прыйшлі ў гэтае месца, бо

рашэнне аб прысудзе Маркевічу і Мажэйку паходзіла менавіта адсюль і мае выключна палітычны характар», — заяўіў лідер АГП Анатоль Лябедзька.

7 ліпеня, у другую гадавіну знікнення журналіста

Ядвіга МАЦКЕВІЧ

Акадэмік Мясніковіч штурхае адкацу

Пра рэформы ў галіне науки і адкауці паведамлі на прэс-канферэнцыі прэзідэнт Акадэміі наукаў Міхail Мясніковіч, рэктор БДУ Аляксандар Казулін і першы намеснік міністра адкауці Аляксандар Жук.

Наукоўцам Акадэміі наукаў на будучыню адмоўлена ў бюджетным фінансаванні, і гэта вымушае скіраваць свою працу на надзённыя праблемы эканомікі. Але ўзнікае небяспека, што наукаўцы структуры цалкам пярайдуць на камерцыйную дзейнасць. «Мяне гэта абсалютна не паложае, — кажа Міхail Мясніковіч. — Па вінках мінулага году 85% фінансавання акаадеміі

склалі бюджетныя ці каля-бюджэтныя сродкі. Тым часам увесь свет стаіць на шляху, калі бюджетныя сродкі складаюць каля 30-35% фінансавання. Астатнія наукаў павінна зарабляць. Калі наукаўцы даследаванні будуть купляцца, то для нашай науки гэта выратаванне». Наконт пашырэння супрацоўніцтва наукаў і адкауці кіраўнікі ведомстваў спасылаліся на той факт, што пад куратарствам наукаўцаў з АН у 2001 г. студэнтамі было выканана 1160 курсавых і 440 дипломных работ. Акрамя таго, вучонія НАН выкладаюць амаль ва ўсіх дзяржаўных ВНУ.

Ядвіга МАЦКЕВІЧ

ЮБІЛЕІ

Бронзавы князь на высокім пастаменце

У Барысаве пастаўлены помнік заснавальніку гораду.

Камянямі старога гародскога бруку выкладзены сцежкі да новага помніка на плошчы Уваскрасенскага сабору ў Барысаве. На гранітным пастаменце тут усталівана бронзавая скульптура князя Барыса, старэшага з сыноў князя Усяслава Чарадзея. Паводле старожытных летапісей, Барыс-Рагвалод у 1102 годзе хадзіў на яцвягі і засяліў палоннымі новазбудаваны Барысав. Вядомы беларускі скульптар, прафесар Ака-

дэміі мастацтваў Анатоль Арцімовіч увасобіў заснавальніка гораду Барыса ў высокай постаці з мячом у правай руці, які ўкладзены ў ножны і ўзняты дзяржалінам угару — быццам бы ахўны крыж трymае князь. «Тут быць гораду Барыса! — вырашыў князь; на гэту справу яго натхніе анёл, чыя фігурка прымасцілася на плячы статуі. Урачыстае адкрыццё помніка ў старой частцы Барысава адбудзеца ў суботу, 29 чэрвяня, у тэатралізаванай дзеі з напамінкамі пра то, што адбываўся ў XII стагоддзі.

Вячаслав КАЛІНОУСКІ

ПРАДПРЫМАЛЬНІК

На міні-рынках базар бяспраўя

Уціск мясцовай улады распальвае настроі гандляроў

Сенсацыя, як той казаў, павятавага маштабу: у Мар'інай Горцы, што блізка ад усім вядомых Пухавічай, прадпрымальнікі турнулі з тамтэйшага рынку яго дырэктара.

Новы начальнік зрайспажыўся зу на баранай тэрыторыі за дзіравымі плотамі, дзе асфальт утаптаны ў лужыны, а падгільня павеці пагрозіла рыпяць ад старасці, прапанаваў забыць ранейшыя крывдуды і жыць па-новаму. Аднак мінае ўжо трэці тыдзень перадышкі ад чарыда ранейшых страйкаў, і абедва бакі — арандадауцы і карыстальнікі — пачынаюць наязджаньне адзін на другога. Прадпрымальнікі не задавальняе падвышэнне арэнднай платы на 20% і патрабаванне разлічвацца па ёй за поўныя месцы наперад, а не па фак-

це рэальна адпрацаваных дзён. Раёныя чынны ў сваю чаргу прыдзіраюцца да ўтварэння на рынке першасной арганізацыі Свабоднага прафсаюзу са 160 чалавек і маюць намер разбурыць гэту грамадскую сілу эканамічнымі рычагамі. Такім ў іхных руках выступаюць дадатковыя мясцовыя зборы і падаткі, кантроль за сертыфікацыйнай тавару, усё вышэйшая плата за рабочае месца. Пухавіцкі рэйн-датациі, тут зараз практична не засталося прыватных прадпрыемстваў, а фінансавая аблога рынку хоць слаба, але настынна паднімае бюджет жывымі грошымі.

У апошнюю дэканаду чэрвяня хвалі пратэсту супраць фінансавага бяспраўя на рынках пракаціліся таксама ў Слоніме, Пінску, Івацэвічах, Лідзе. У Мінску адбыўся сходы прадпрымальнікаў, якія працуюць у гандлёва-выставачным цэнтры «Паркінг», на стадыёне

Цыркачы з мінскім дыпломам

Ёсьць першы вынік адкауці эксперыменту ў Мінску па падрыхтоўцы ў музычным вучылішчы імя Глінкі артыстамі цырку. З 10 студэнтаў, якія вытрымалі шчыльны конкурсны адбор у 1998 годзе, 7 дайшлі да выпускных экзаменаў і 25 чэрвяня атрымалі запаветныя дыпломы: дзве дзяўчыны — па спецыяльнасці клаунады, а юнакі — па спецыяльнасцях ілюзіяністаў, акробатаў, жанглераў. Сёлата набору няма. Распрацоўшчыкі праграммы запланавалі перапынак, каб вызначыліся ў працаўладкаванні першых выпускнікі. Яны спрабуюць атрымца месца на арене Белдзяржцырку.

Галіна БАРАВАЯ

АБВЯРЖЭННЕ

28 траўня 2001 году НАША СВАБОДА пад называй «Справа Бандажэўскага спрэс сфабрыкаваная» надрукавала інфармацыю, пададзеную агенцтвам Бела-ПАН падтрымднім днём.

У ім, у прыватнасці, паведамлялася: «25 траўня ваенна-калегія Вярхоўнага суду Беларусі выслухала апошнія слова ўсіх, хто абавінавачваецца па крымінальнай справе Гомельскага медінстытуту.

Напрыклад, былы праектар па выхаваўчай работе ВНУ Уладзімір Раўкоў у сваім выступленні некалькі разоў звяртаўся да прафесара Юрыя Бандажэўскага з просьбай дараўца яму. «Прашу прабачэння ў вас за тое, што я быў вымушаны вас аблагаваць», — сказаў Раўкоў, звяртаючыся да свайго былога начальніка.

Таксама ў этай інфармацыі, у прыватнасці, пісалася: «Абвінавачаныя члены предметных экзаменацыйных камісіяў Ніна Шамоцак

і Наталля Фомчанка ў сваім апошнім слове прызналіся, што яны супрацоўнічалі са следствіем, дапамагаючы следчым падтасоўваць патрэбную інфармацыю супраць Бандажэўскага і Раўкоў

ў амбен на вызваленне з-пад варты і прызначэнне мяккага пакарання».

Як паказала праведзеная рэспубліканскай праектару праверка, аబінавачаныя Шамічак Н.І. і Фомчанка Н.Е. ні падчас службовага паседжання, ні ў сваім апошнім слове не згадвалі пра нейкае супрацоўніцтва са следствіем, а тым больш пра падтасоўванне патрэбнай інфармацыі супраць іншых абавінавачаных па гэтай справе.

Агенцтва Бела-ПАН распушчыла сваё абвяржэнне адносна пададзенага 25 траўня мінулага году мэтрыялу.

Рэдакцыя просіць працавчынні ўчытчою, што надрукавала недакладную інфармацыю.

АРХІТЕКТУРА

Мадэрнізуюць цэнтральны аўтавакзал

Працэс добраўпарадкавання прывакзальнай плошчы Мінску і не навакольля добраўся да цэнтральнага аўтавакзала, што месцы побач з чыгуначным вакзалам сталіцы.

Зараз яны вельмі контрастуюць: адзін — навукоткі і сучасны, другі — стары і занядбаны. Аднак неўзабаве

Кіры МАНУЙЛА

СТРАТЫ

Стыхія «распранула» былога міністра

IIIквальны вецер, пары-вы якога дасяглі 25 метраў у секунду, і лёгневы даждж пакінулі на Брэстчыне разбурэнні, на адбудову пасля якіх спартэбіца шмат тыдняў. Цяперашнія страты на Брэстчыне ад поўнай гібелі альбо моцнага пашкоджання 10 тысячай гектараў пасеву ў Драгічынскім, Кобрынскім, Камянецкім і іншых раёнах, ад разваленых пабудоў ацэненыя, паводле падтрымдніх падлікаў у МНС, на суму больш як 1 мільярд рублёў.

Пазнейшыя звесткі падвыслігіту велічыню ў 2,5 разы. Прыйкладам, 1,5 мільярда рублёў прымых выдаткаў на аднаўленне просіць саўгас-камбінат «Белавежскі» Камянецкага ра-

ёну. Толькі на свінагадоўным комплексе гаспадаркі патрабуеца замяніць 25 000 лістовішыферу. Цяперашні кіраўнік агракамбінату, былы міністр сельскай гаспадаркі і харчавання Юрый Мароз патрапіў у сітуацыю, якая да голага распранула эканоміку саставрэлага гіганцкага комплексу. Ход часу паказаў бясплённасць намаганняў кіраўніцтва галіны і дзяржавы трываліца за тэхнолагіі, ад якіх адмовіўся ўвесь свет. Кожны наступны ўдар стыхіі здзекуеца з будынкам, што перажыл свой век ва ўмовах агрэсіўнага асяроддзя кіслотных выпарэнняў ад натуральных адыхоў да тысяч жывёлаў.

Галіна БАРАВАЯ

Гімназія № 4 г. Мінску з беларускай мовай навучання аўт'юляе набор у падрыхтоўчыя — 11 класы з агульнаэстэтычным ухілам, а таксама па профілях фізіка-матэматычным, хіміка-білагічным, эканамічным і філалагічным.

Адрас: Кунцашчына, 18
тэл. 215-33-82, 258-49-74
258-49-71 (прыёмная)

Віктар Івашкевіч: «Гульня скончылася»

20 чэрвяна праектатура Першамайскага раёну Мінску выставіла рэдактару газеты «Рабочы» Віктару Івашкевічу абвінавачанне ў замаху на паклён (артыкул 367 частка 2 Крымінальнага кодэкса) і замаху на абраузу прэзідэнта Беларусі (артыкул 368 КК). У выпадку абвінаваўчага прысуду Віктару Івашкевічу пагражаете пазбаўленне ці амежаванне волі тэрмінам да пяці гадоў.

Крымінальную справу па факце паклёну на прэзідэнта Беларусі праектатура ўзбудзіла напрыканцы жніўня 2001 году, і праз 10 месяцаў следства справа нарэштэ патрапіла ў Першамайскі суд Мінску. Галоўны рэдактар «Рабочага» Віктар Івашкевіч не лічыць супадзеннем амаль адначасове прад'яўленне абвінавачання газете «Рабочы» (20 чэрвяна) і вынясенне прысуду Ленінскім раённым судом Гродна па справе рэдактара зліквідаванай газеты «Пагоні» Міколы Маркевіча і журналиста Паўла Мажэйкі (24 чэрвяна).

В.Івашкевіч адказвае на пытанні НАШАЙ СВАБОДЫ:

— Як Вы расцэніваеце прысуд сваім гродзенскім калегам: Міколу Маркевічу — 2,5 гады амежавання волі і Паўлу Мажэйку — 2 гады амежавання волі?

— Лукашэнка выконвае паслявыбарчыя абязанні «разабрацца» з тымі журналістамі, хто занадта «выступаў» падчас выбараў. Гэта тыхыцца і журналістамі «Пагоні», і мяне... Добра, што не турма.

— 20 чэрвяна Віктару Івашкевічу прад’яўляюць адвінавачанне ў крымінальной справе, а 24 чэрвяна — азвешчаны прысуд Міколу Маркевічу і Паўлу Мажэйку. Гэта выпадкоўка?

— Доўга заходнікі з усходнікамі цанаваліся-таргаваліся, наконт прызнання або не-прывізнання дэмакратычнымі прэзідэнцкіх выбараў. Цяпер мы не выконваем сваю функцыю як заложнікі, таму трэба канчыць гэтую справу.

— Якім быў прадмет торгу і закладнікамі чаго быў журналісты?

— Торг ішоў адносна таго, прывізнае ці не прывізнае Захад выбараў Лукашэнкі дэмакратычнымі. Супраць журналістам быў ўзбуджаны крымінальныя спрабы,

але судоў не было — ішоў торг. Цяпер Захад скказаў: не судзіць, спыніць крымінальны пераслед журналістам — гэтага мала; прэзідэнт мусіць яшчэ, прынамсі, паказаць, што Беларусь імкненца да дэмакратызацыі. Тады гульня скончылася, спрабы — пачаліся.

жая днём — заказ быў на 400 тысячаў экземпляраў, паспелі надрукаваць толькі 39 тысячаў — тыраж быў арыштаваны, узбуджана крымінальная справа па факце з'яўлення артыкула. Следства цягнулася амаль што год — 10 месяцаў. 20 чэрвяна мне прад'яўлены адвінавачанне ў паклённе на прэзідэнта, звязаным з асаблівай цяжкім злачынствам — маецца на ўзвесе, што газета адвінаваціла прэзідэнта ў асаблівай цяжкіх злачынствах, — і ў абраузу прэзідэнта: быў змешчаны калаж, дзе амонаўцы вялі пад рукі чалавека, падобнага да прэзідэнта Лукашэнкі...

— Такім чынам, Вам прад'яўленыя некалькі адвінавачанняў.

— Так, але спраба ў тым, што паклён паглынае абраузу: у нас не прывілюсоўваюць тэрмін, цяжкайша злачынства паглынае менш цяжкае. У пятніцу (21 чэрвяна) — Р.Б.) з мяне ўзялі падпіску аб навыездзе, і крымінальную спрабу перадалі ў суд Першамайскага раёну Мінску.

— Якія Вашыя прагноўцы адносна прысуду?

— Такія ж, як і ў Маркевіча — адвінавачанне фактічна адно і тое ж. Цяпер Маркевіч збіраеца аблкарджаць прысуд, і да жніўня, я думаю, ён будзе гэта рабіць па інстанцыях. А тады ўжо, у жніўні, пачненца і мой суд. Я думаю, мой суд будзе глядзець, як завершыцца працэс з Маркевічам.

Гутарыў Рыгор БУЯН

— Нагадайце, калі ласка, гісторыю крымінальнага пераследу газеты «Рабочы».

— 22 жніўня ў прыватную друкарню «Мэджык» быў аддадзены ў друк спецыялістам газеты «Рабочы», дзе быў вялікі артыкул пад называй «Вор должен сидеть в тюрьме!». У ім выкладаліся даўно і цалкам вядомыя факты карупцыі ў адміністрацыі прэзідэнта, звязаныя з фондам Эсамбаева, «Торг-экспо», гандлем зброяй. Тым

Купалаўскія даты

Заканчэнне,
пачатак на стар. 1

чынам лагічную прывязку. Маствацкі конкурс на помнік ужо прайшоў, але калі яго ўсталююць у Маскве — невядома. Наўрад ці раней за вясену.

Між тым сёлета купала-любы могуць адзначыць яшчэ адну круглую дату, звязаную з жыццем і творчасцю паэта: 31 жніўня 1922 году Янка Купала спрабаваў зрабіць сабе смерць. Праўда, няўдала: нож увайшоў у правы бок, але неглыбока. Рэальнае пагрозы жыццю паэта не было, і ён досьць хутка акрыаў. Пасля таго няўдалага самагубства быў падобны да пакаяльнага памылак і з заявамі пра амежаванне ад нацдамаўшчыны — ліст у газете «Звязда». Але і гэты ліст, і тое няўдалое самагубства ў 1930-м — гэта ўжо іншая, асобная гісторыя, не менш таямнічая, чымсьці трагічная смерць Янкі Купалы ў 1942-ім.

Трэцяя версія стацьі на тым, што Купала пайшоў з жыцця не самахоць і не выпадкова, а гвалтоўна. Прыйласці руکі да гэтага маглі супрацоўнікі спецслужбаў, якія ўвесі час сачылі за Купалам.

Пра гатэль «Масква» сёлета ўзгадваюць не толькі з нагоды 60-годдзя з дня Купалавай смерці. Яшчэ напрыканцы мінулага году чыноўнікі Міністэрства культуры агучылі намер усталяваць у Маскве і Пецярбургу ўзвязку з падвойным 120-гадовым юбілеем Янкі Купалы і Якуба Коласа помнікі ў іх гонар. Помнік Купалу спачатку меркавалі паставіць на Кутузаўскім праспекце расійскай сталіцы, цяпер месцам узвядзення помніка называюць Міусскую плошчу. Хоць абсалютна слушна было б, каб помнік Купалу з'явіўся каля гатэлю «Масква» і меў такім

Кірыла ПАЗНЯК

Аддайце настаўнікам заробак!

26 чэрвяна а 17 гадзіне гомельскія сацыял-дэмакраты пікетавалі будынак гарадскага аддзелу і абласнога ўпраўлення адукацыі. Пікет з раздачай адмысловых улётак «Аддайце нашым настаўнікам заробак!» арганізаваны з прычины ня-выплаты педагогам Гомелю грошай за трапезу і летні водпук.

Yшэрагах пікетоўцаў быў і асобны выкладчыкі сярэдніх і вышэйшых навучальных установаў гораду. Дацэнт універсітету імя Францішка Скарыны, ён жа і выкладчык сярэдняй школы № 56, Віктар Адзіночанка прыгодаў на пікете слова Аляксандра Лукашэнкі, які казаў: «Калі страйм настаўніка, то нам капец: будзем хадзіць п'янія і дурнія».

Міліцыяны Цэнтральнага РАУСу, што прыйшли наглядаць за пікетоўцамі разам са сваім начальнікам, палкоўнікам Смолікам,

цвердзілі: міліцыі выплачваюць гроши без затрымкі.

Іншая сітуацыя ў асяроддзі настаўнікаў. Улады гораду праз сваю газету «Гомельскія ведамасці» ўжо заклікалі іх да спакою. Паводле звестак аддзелу адукацыі, на пачатак бягучага тýдня гарадскія ўлады не выдатковалі настаўнікам з бюджету 1 мільярд 272 мільёны рублёў адпускных грошай.

Не выплачаны поўнасцю педагогам і травеньскім заробак, а гэта — яшчэ звыш 1 мільярда рублёў. Настаўнікі да таго ж заста-

ліся і без чэрвеньскага авансу, які павінны быў выдаць ім яшчэ да 16 чэрвеня.

— Нічога сабе не купляем, толькі кефір і малако п'ём, — сказаў міністру сваё безграшоў ў гарадской сярэдняй школе № 60.

Супрацоўніца фінансавага ўпраўлення гарызыканкаму Вольга Малаеву, адказная за разлікі са школьнімі, сцвярджае, што на

выплату настаўнікам заробку і адпускных у бюджетзе няма грошай. Спадзянванні — на банкаўскую пазыку.

— На гэтым тýдні

возьмем пазыку, — кажа Вольга Малаева. — Са старой разлічымся, і будзем браць новую і аддаваць гроши настаўнікам.

У асяроддку фінансавай сістэмы адукацыі ходзяць чуткі, што шмат якія прадпрыемствы, іншыя плацельшчыкі толькі на паперы далі справаздачу пра пералічэнне ў гарадскі бюджет 6,5 мільярда рублёў падаткаў. На самой спрабе гроши пайшлі на плітку для рэканструкцыі ходнікаў на гарадскіх вуліцах.

— Такіх звестак у мяне няма, — сцвярджае Вольга Малаева. — У нас прости не паступаюць даходы, і нікому налева яны не ідуць.

Анатоль ІВАНОЎСКІ

АКТУАЛЬНАЯ ЦЫТАТА

«...практыка даводзіць, што эканамічныя рычагі кіравання народнай гаспадаркай больш плённыя за адміністрацыйныя».

Д. Крат, «СБ» № 164

«Нахімічылі»

Заканчэнне,
пачатак на стар. 1

Намеснік прокурора вобласці выдаў 5 верасня паста нову аб публікацыі ў «Пагоні» за 4 верасня матэрыялаў з паклётам. Аднак ніякай газеты не было ў прыродзе. У друкарні цягнулі, двое сутак не друкуючы яе. Існавалі толькі плёнкі са змакетаванымі старонкамі 36-га нумару. У прокуратуры, вядома, разумелі, што без рэальных адбіткаў газеты крымінальную справу не зробіш.

Аднак доблесныя работнікі розных роднасных установаў гэтак імпэтна сканфіскавалі газету, што не пакінулі следству сапраўдных доказаў (тое ж самае адбылося польм і з № 37). А следству неабходна было дасці, што газета распаўсюджвалася, што яе чытали. Давялося кіравацца прынцыпам: на чым баку ўлада, у таго і рацый, а значыцца – і закон. Карабей, следству аказалася дастатковым сцвердзіць, што газета была надрукавана. Марна потым адвакаты даказвалі ў судзе, што газета становіща сродкам масавай інфармацыі толькі пасля таго, як будзе распаўсюджана і трапіць да чытачоў. Органам, напэўна, было дастаткова, што яе чыталі самі следчыя. А то

скажа, што яны – не чытачы? Зрэшты, падчас судова га следства былі знайдзены іншыя «спажыўцы» арыштаваных нумароў.

Далытанаў ў якасці сведка 12 супрацоўнікаў друкарні сцвердзілі, што не чыталі публікацый арыштаваных нумароў «Пагоні». Але

Супрацоўнікі міліцыі перакрылі фота- і тэлекарэспандэнтам доступ у будынак Ленінскага раённага суду, дзе ў самай маленкай залі быў абвешчаны прысуд па справе Мікалая Маркевіча і Паўла Мажэйкі. Гродна, 24 чэрвеня.

дзве жанчыны, павагаўшыся, сказали, што зацікаўліся вершыкам «Абяшчай, абышчай, буду абышчаци». З іх якраз і «выціснулі», што вершык зусім не пра безназоўнага героя (імя і прозвішча якога ў тэксле не пазначаны), а пра самога Аляксандра Рыгоравіча. Адвакат Сяргей Цурко мусіў зазна-

Але органам досьць і суб'ектыўных думак. Дзяржаваўшчыны абышчайца У. Рабаў адкрыта заяўіў у судзе, што ў арыштаванай газеты былі «чытачы» – дзве супрацоўніцы друкарні. Газету яны, вядома, не чытали. Але чытали вершык. А дзе вершык быў? У газете! Вось такая логіка прокурора. Сітуацыя,

па сутнасці, нагадвае стары анекдот пра славутую люльку, якую тав. Сталін часова «згубіў» ва ўласнай кішэні. І пра тав. Берлю, які адразу патрапіў знайсці вінаватых, якія прызналіся ў крадзяжы і далі паказані.

«Кітом», на якім трymала ся абышчанні, аднак, была інтэрнэт-версія арыштаваных нумароў. Маўляў, газетныя тыражы былі арыштаваны, але ж тыя са мія нумары распаўсюджваліся праз інтэрнэт. На просьбу прокуратуры інфармацию з сайта «Пагоні» нібыта знялі ў КДБ. На працэсе высыветлілася, што зроблены гэта было з вельмі грубымі парушэннямі заканадаўства. Такія доказы не маюць юрыдычнай сілы і не могуць выкарыстоўвацца. Гэта мусіў прызнаць і прокурор. Аднак папрасіў ўсё адно іх улічыць. Усё роўна як у старым савецкім анекдоце: калі нельга, але вельмі хочацца, то – можна. Дарэчы, і суддзя ў сваім абышчанні пракладзе выкарысталі па сутнасці падобную логіку.

Абарона даводзіла: нават калі матэрыялы сапраўды былі на сایце, дык ніяма доказаў, што хтось іх рэальнай чытаў. Як вядома, колькасць наведванняў сайту фіксуецца. Нічога падобнага абышчайчы бок суду не прадставіў. Але для суду аказалася дастаткова дапушчэння, што матэрыялы «маглі быць» на сایце іх хтонебудзь «мог» чытаць. А значыцца, «магло быць» і

Узнагароды за адданасць
Не паспей скончыцца скандальны працэс супраць журналістаў «Пагоні», а ягоныя актыўныя ўдзельнікі ўжо атрымалі ўзнагароды.

Прэзідэнцкі ўказ № 327 за гэты год устанаўлівае пра курору Гродзенскай вобласці Васілю Літвінаву класны чын дзяржаўнага саветніка трэцяга класа. Відавочна, што на падвышэнне пра курор пайшоў пасля таго, як ягонае ведамства спачатку адміністрацыйным шляхам закрыла «Пагоню», а потым яшчэ за тое ж самае засудзіла Міколу Маркевіча і Паўла Мажэйку па крымінальным артыкуле.

Сваю ўзнагароду атрымала і суддзя, якая выносіла прысуд журнalistam, – Таццяня Клімава. Як паведаміла расейская газета «Ізвестія», яе прызначылі намеснікам старшыні суду Каstryчніцкага раёну Гродна.

Міхась КАРПОВІЧ

распаўсюджванне публікацый з паклётам.

Дапусцім, што ў публікацыях сапраўды змяшчаліся абышчанні супраць Лукашэнкі, паклётніцкія, на думку следства. Такое дапушчэнне зрабіў С. Цурко, каб запытана: «Дзе дакумент праверкі выкладзеных у артыкуле фактаў?.. Такога дакументу, які б абыяргаў абышчанні ці пацвярджаў яго, у матэрыялах справы ніяма». Суддзя Клімава ў абышчанні акце «адфутболіла» гэты аргумент. Яна сказала прыблізна наступнае: Лукашэнка не быў абышчаны ў цяжкіх злачынствах, суду над ім не было і прысуду – таксама. А значыцца, у журнalistam не было падставы для абышчанні супраць Лукашэнкі. Вось так.

Дзяржаўны абышчайца У. Рабаў жадаў, каб М. Маркевіча і П. Мажэйку зняліся з апраўданні абышчаных. Сяргей АСТРАУЦОУ

волілі на 2,5 і на 2 гады адпаведна. Суддзя Т. Клімава гэтыя тэрміны захавала, але пакаранне змякчыла: замест зняволення ў калоніі агульнага рэжыму пакарала абменжаваннем волі ў папраўчых установах адкрытага тыпу – пры спецкамендатуры. Такім чынам, не спраўдзіліся праognозы ні песьмістай, якія не маюць ілюзій наконт сучаснага беларускага «правасуддзя», ні аптымістай, якія ўсё ж спадзяваліся на апраўдаўчы прысуд.

На сایце «Пагоні» таксама можна было паўдзельнічаць у прагнаванні пакарання журнalistam. Уздел у галасаванні ўзялі 158 чалавек. Большасць – 91 чалавек – лічылі, што журнalistы атрымаюць тэрмін зняволення ад 1 да 5 гадоў. 30 чалавек спадзяваліся на апраўданне абышчаных.

Сяргей АСТРАУЦОУ

Пацярпелі з газетай «Пагоня»

Дзяржструктуры штурхаюць людзей у дысідэнты

У каstryчніку 2001 году Раман Юрgelік упершыню пераступіў пярог рэдакцыі «Пагоні». У гэты час ён дамагаўся спрэвядлівасці па вытворчым канфлікце на сваім прадпрыемстве і не сустракаў у гарадзенскай прокуратуре, судзе і дзяржаўных газетах асаблівай гатоўнасці падтрымка ягоныя прэтэнзіі да кіраўніцтва мясакамбінату. Упльвовая адміністрацыя прыбытовага прадпрыемства нібыта адсочвала шляхі прайдашкуальніка, і «тэлефоннае права» кожны раз спрацоўвала не на карысць Юрgelіка. «Пагоню» таксама загадзя папярэдзілі «не рабіць з чутак сенсацыю», але ад незнáёмага наведніка тут абыякава не адмахнуліся. Рэдактар Мікола Маркевіч даручыў рэпарцёру Паўлу Мажэйку правесці журнaliстскуе расследаванне. Яго вынікам стаўся артыкул «Смачна есці?..» у нумары ад 18.10.2001 г. Газетны тэкст распавядаў пра сумленны ўчынок маладой працаўніцы мясакамбінату. «Тысячы гарадзенцаў выра-

таваўся ад эпідэміі дызентэрыі Святланы Рудкоўской, – пісаў П. Мажэйка. – Аднак кіраўніцтва прадпрыемства палічыла гэта здрадай і вымусіла жанчыну звольніцца з працы».

У свяtle нядавнай панікі мясцовыя улады з-за масавых атручэнняў больш як 500 чалавек заражанай кісламалочнай прадукцыяй у Салігорску, Любані, Слуцку на Міншчыне і Светлагорску ў Гомельскай вобласці лёгка зразумець, чаго бялісія ў Гродне год таму. Як правіла, на прадпрыемствах харчавай прамысловасці работнікі ўсімі сродкамі імкніцца ўтойваць факты інфекцыйных захворванняў. Адміністрацыя, высачыўшы ненадзейнага, накроўвае яго да лекараў ананімна. Санітарна-эпідэміялагічная служба абавязкова нападзе з праверкамі. У Салігорску, як выясняеца, так доўга

страхаваліся ад непажаданых стрэсаў на малаказаводзе, што ажно 5 расфасоўшчыцаў тут хварэлі і працаўвалі адначасова...

16 траўня 2001 году расфасоўшчыца мясапрадуктаў аддзялення паўфабрыкатаў Гродзенскага мясакамбінату Святланы Рудкоўской парушыла існуючыя ў галіне няпісаныя праўлы паводзінай пры сустрачы з дактарамі. У абласным інфекцыйным шпіталі, куды яе даставіла «хуткая дапамога», Святланы шчыра прызналася, што працуе на мясакамбінате і атруцілася ягонай каўбасой. І пакуль медыкі змагаліся супраць хваробы з дыягназам «дыхентэрія сярэдній ступені цяжкасці», на мясакамбінате прайшла татальнай санітарнай праверка штатнага персаналу, сырарвіны і гатовай прадукцыі. Імя «здрадніцы» патрапіла ў няміласць, ёй быў забяспечаны астракізм. Па скан-

чэнні тэрміну бальнічнага 5.06.2001 г. Святлане Рудкоўской далі зразумець, што ёй няма месца ў цху і на камбіната ўгугле.

Заступіўся за жанчыну ветэрынарна-санітарны доктар каўбасна-кулінарнага цху Раман Юрgelік. Пры яго дапамозе і праз кваліфікаваную юрыдычнную падтрымку ў Гарадзенскім аддзяленні Беларускага Хельсинкскага камітэту Святлане Рудкоўской удалося выйграць суд у адміністрацыі і атрымаць грошовую кампенсацыю за матэрыяльныя страты.

Але ледзівье Юрgelік паспрабаваў адвесці бяду ад пакрыўданага чалавека, які наклікаў гнеў начальства на сябе. Газетная публікацыя ў «Пагоні» дадала агрэсіі ў гэтым пераследзе. Увесень мінулага году доктара-эксперта перамясцілі на іншы ўчастак працы, а 10 студзеня 2001 году ён вымушаны

быў напісаць заяву на звольненне. Адгалоскі помсты не даюць яму магчымасці рэальна прэтэндаваць на вакансіі ў Гродне, хоць Раман Юрgelік дамагаўся працяўладкавання нават праз пра куратуру вобласці і рэспублікі.

Зрэшты, было б няшчыра післіца ўсе цяперашнія праблемы беспрацоўнага доктара-ветэрынара толькі на канфлікт з адміністрацыяй мясакамбінату. Яго першае знаёмства з газетчыкамі «Пагоні» супала па тэрмінах з узбуджэннем крымінальной справы супраць Міколы Маркевіча і Паўлу Мажэйкі. Ад кіраўніцтва мясакамбінату таксама прагучала пагроза судзіцца па фактавых артыкулу «Смачна есці?..», які быццам бы збіў попыт на прадукцыю і яе не ўдалося прадаць на 30 мільёнаў. Журналісты мусілі адбівацца ад новай фальсіфікацыі, і Юрgelік стаў побач з імі, не прапускаючы ніводнага пікету і судовага паседжання.

19 сакавіка гэтага году на Рамана Юрgelіка напалі двое невядомых. Пацярпелы ат-Жорсткі прысуд аб амежаванні волі Міколу Маркевічу і Паўлу Мажэйку іхнім сябра Раман Юрgelік зустрэў у залі суда вокладчамі ганьбы. Вячаслаў Кулікоўскі

Край забраны?

Баль-маскарад будаўніцтва «саюзной дзяржавы», здаецца, скончаны, узельнікі пачалі здымашь святчыны маскі

Адказы Уладзіміра Пуціна на пытанні расійскіх і замежных журналісташтаде неаспрачна засведчылі, што ў Расіі створана новая палітычная сістэма, якая па сваіх жаданнях найбольш нагадвае імперскую Расію. Прыкладам, ніводнага разу не пра-гучалі адпаведныя, здавала-ся б, нормам шматнацый-нальнай федэрациі слова «рэспубліка», «нацыяналь-насць», а толькі «рэгіёны», «краі», «вобласці». Як некалі ў добрыя старыя часы пана-вания Раманавых.

У такім стане бачыцца расійскім палітыкам і Беларусью, можа не адразу, а праз які дзесятак гадоў. Імперскі рух быў бы хутчэйшым, але Расія атрымала ў спадчыну ад СССР эканоміку з мноствам хібаў. Шмат прамысловых гігантаў ніколі не змогуць стаць пры-бытковымі з-за свайго мес-ца заходжання, бо іх буда-валі з вяеных меркаванняў, без уліку рэальных эканамічных магчымасцяў. Дзве траціны расійскага прамыс-ловага абсталявання вы-пушчаны яшчэ 15 гадоў таму, а траціна мае ўзрост болей за 25 гадоў. Гэта ў тро-зы вышэй, чым у ся-рэднім па ЕЭС. Мадэрніза-цыя інфраструктуры патрабуе інвестыцый у памеры 2,5 трыльёнаў доляраў на працягу 20 гадоў, прычым чацвёртую частку гэтых

сродкаў разлічваюць атры-масць з Захаду.

Зразумела, што ў невялі-кай і збяднелай Беларусі сітуацыя яшчэ горшыя. У часы, калі рэспубліка была «зборачным цэхам» СССР, тут будаваліся прадпрыем-сты агульнасаюзнага прызначэння, якія цяпер неканкурэнтаздольныя, але з якімі зітаваліся лёсы со-цену тысяч людзей – што дазваляе маніпуляваць іхнай залежнасцю ад расійскіх паставак сырэві-ны і энергансбітаў.

Пуцін патраціў два гады на выбудову вертыкалі ўлады, якая сёння толькі-толькі пачынае дзейнічаць. Яму не патрэбны найвы-шэйшы ці паралельны орган цэнтральнага кіраван-ня, прычым напалову з Бе-ларуссю, якая ў 33 разы бяднейшая, адвак, тым не менш, мае навязваць сваю ідэалогію. Таму разыход-жанні У. Пуціна і А. Лукашэнкі – прынцыпавыя, і на-ўрад ці тут магчыма знайсці кампраміс. Яшчэ помніцца антынататускія выступы А.Лукашэнкі, а яго канфлі-кты з ёўрапейскімі бюрарата-тычнымі структурамі не сціхаюць і ў апошні час. Пуцін жа, нібыта той бам-бардзір Міхайлаў у канцы 17-га стагоддзя, які ездзіў інкогніта ў Еўропу, цяпер кіруе Расію ў напрамку збліжэння з ЕС. Зразумела, што пазіцыя сённяшняга кіраўніцтва Беларусі ніяк не стасуецца з такой ідэалогі-

яй. Пакуль што А. Лукашэн-ка публічна не адрэагаваў на апошнія выкаванні У. Пу-ціна ў роўным памеры, аднак пра іх дазволілі сабе выка-зца дзяржаўная мужы драбнейшага маштабу. Прыкладам, намеснік стар-шыні міжнароднай камісіі Палаты прадстаўнікоў На-

трыя вуглы» ў беларуска-расійскіх стасунках, якія ўзніклі з-за того, што «у не-кага з'явіўся сверб змяніць са-юзны дагавор». Гэты «некта», адвак, як усе чулі, – цяпе-рашні прэзідэнт Расіі.

У. Пуцін, у сваю чаргу, на прэс-канферэнцыі ў Маскве заявіў, што Б. Ельцын – «свабодны чалавек, ён мае

цыянальнага сходу Беларусі Сяргей Касцяня заявіў нават, што У.Пуцін «выконвае заказ габрэйскага лобі», якое «кіруе ўказаннямі з Вашынгтона». Тым не менш, на думку С.Касцяна, «Саюз будзе...».

Выказаўся ў падтрымку ідэяյ А. Лукашэнкі і высокі госць, экс-прэзідэнт РФ Б.Ельцын. Пасля сустрэча з А.Лукашэнкам 21–22 чэрвеня ён заявіў, што падпісаны ім у 1999 годзе Дагавор аб стварэнні Саюзной дзяржавы «вельмі добры». Экс-прэзідэнт Расіі шчыра прызнаўся, што прыўляцець у Мінск з мэтай «згладзіць вос-

магчымасць свабодна пера-мішчацца, сустракацца, вы-казваць сваю думку. Было б памылкай спекуляваць на гэтым, раскручваць нейкія скандалы. Барыс Мікалае-віч – яскравы чалавек, дас-ведчаны палітык, у яго ёсць свая думка, ён яе выказвае. Дзякую, будзем мець на ўвазе».

Але У. Пуцін рашуча пад-крэслу, што ён «будзе рабіць тое, што лічыць патрэбным інтарэсам Расіі – цяпер і на перспектыву».

Сітуацыя ўсё ж відочна напалілася, бо ў Мінск тэр-мінова прыехаў вядомы

дыпламат, перакананы расійскі дзяржаўнік, прэзідэнт расійскай Гандлёва-прамысловай палаты Яўген Прымакоў. Пасля сустрэчы з А. Лукашэнкам ён сказаў: «Мне падаецца, што на гэтым этапе захаванне сувэрэнітetu неабходна, але пры долгаванні пэўных паднамоцтваў надна-циянальным органам». У сваю чаргу беларускі прэзідэнт, гаворачы пра далейшыя крокі па фармаванні прававой асновы Саюзной дзяржавы, заявіў, што бакі «гатовыя да карэціроўкі». Але словаў «надна-циянальныя органы» якраз і раздражняюць Пуціна. Ці пагодзіцца ён на «карэціроўкі», пакуль невядома.

Не застаўся ўбаку і Дзяр-жайны сакратар Саюзной дзяржавы Беларусі і Расіі Павел Барадзін. Ён спадзяеца, што маючая адбыцца сустрэча Аляксандра Лука-шэнкі і Уладзіміра Пуціна паставіць кропку ў «ма-ленькіх дэбатах, што мелі месца ў апошні час». На думку дзяржакратара, прэзідэнт Расіі пашverдзіў курс на далейшую інтэграцыю дзвюх краін і на прэс-канфе-ренцыі 24 чэрвеня «вельмі канструктыўна і граматна ўсё абрунтаўваў».

Відаць, А. Лукашэнка ўсё ж адчувае пэўную крытіду за тое, што Пуцін дазволіў сабе агучыць на публіцы думкі пра судносці дзяржаваў і адпаведныя перспектывы іх будучыні (Расія – буйнее, Беларусь ідзе да яе ў суб'ек-

Віктар ЛАГОЙКА

Выкаванне Пуціна адносна беларуска-расійскіх саюзных дачыненняў перед 700 прадстаўнікамі расійскіх і замежных СМИ

«У нас рознагалосся јужа-няма... Я выкліаў сваю па-шылью па шэрагу пытанняў, Аляксандар Рыгоравіч мяне ўважліва выслушав. Ска-зай, што ў прынцыпі ён падзяляе мае апасенні па некаторых з іх. І мы дамо-віліся, што... да канца ме-сяца яшчэ раз сустрэннемся і пракансультуемся...

Я наогул думаю, што такія пытанні, як аў-яднанне Расіі і Беларусі, па-вінны быць здабыткам самай шырокай грамад-касці. Не павінен быць ніводнага нюансу, які ён вышыя з-пад увагі людзей. Гэта датычыцца ўсіх нас і ў Расіі, і ў Беларусі.

Наогул, рускі і беларускі народы настолькі блізкія, я не могу сказать, што гэта адзін народ, але гэта ў поўным сэнсе слова братнія народы. І ў свой час раздзяленне на дзве дзяржавы было, на мой погляд, неабронтаванае,

шкоднае і згубнае як для беларускага, так і для руска-га народаў...

Што мы маєм сёння ў рэ-аліях? Дзве незалежныя дзяржавы. Беларусь – неза-лежная дзяржава, член ААН, сувэрэнная, ёўрапей-ская, сярэдняя па ёўра-пейскіх маштабах краіна. На

мой погляд і на мой густ, аў-яднанне такіх блізкіх на-родаў, як рускі і беларускі, павінна быць праведзена на безумоўнай аснове ў межах адзінай дзяржавы. А гэта значыць, што не павінна быць ні Дзярждумы РФ, ні беларускага парламенту, ні расійскага ўраду, ні беларус-кага ўраду. Павінен быць адзіны парламент, саюзны. Можна называць яго Саюз-ной думай, можна як заўгодна. Павінен быць адзіны

Грэба паважаць думку беларускага народа, які прадстаўляе інтарэсы саюзной краіны. Так нам прадстаўле-на ў дакументах. Калі гэта так, то мы павінны гарантаваць і Беларусь, і Беларусь гэты сувэрэнітэт, тэртыярый-ную цэласнасць і права вета. Што такое права вета? Гэта значыць, што Беларусь па-нейкіх проблемах можа ска-заци: не, я супраць. І тады гэтае рашэнне не будзе дзе-нейчыцца на тэрыторыі Беларусі. Тому што інаки бессан-сцюна пісаць там сувэрэнітэт.

Іншай адбудзеца проста паглынанне Расіяй Беларусі, калі ўлічыць, што беларуская эканоміка – гэта 3 працэнты ад расійскай. Мы ж разумеем: нават не за пяць гадоў, – за паўгода, за два, трэх дакладна адбудзеца паглынанне.

Паважаючы гэту думку беларускага народа, выра-жаную ў дакументе, які мы атрымалі ад беларускага кіраўніцтва, мы павінны за-бяспечыць гэтае права суве-рэнітэту і права вета.

Якім чынам? У аў-яднанай Еўропе гэтыя механизмы пропісаны. Еўрапарламент прымае рашэнне, гэтае ра-шэнне пацвярджаецца на-цыянальным парламентам краіны Еўрасаюзу, падпіс-ваецца кіраўніком дзяржа-вы і прымае форму нацыя-нальнага закона. І тады вы-конваецца яе нацыянальны ўнутраны закон. Але тады вы-конваецца ў безумоўным плане, і ніхто ўжо тады не

скажа, што вялікі сусед на-вязаў тое ці іншае рашэнне. Ці ніхто не скажа, што эканоміка Расіі вымушана прымаць нейкія рашэнні на шкоду сабе і на карысць беларускай эканомікі. Не хоча Расія – значыць, не прыме адпаведнага закону. Але

калі прыме, тады павінна выконваць.

Вось так адбываеца ў Еўропе ўсё гэтыя гады. Так, гэта па-стуналы, сціплы працэс, але эфектыўны. Паглядзіце, што адбываеца ў Цэнтральнай і Усход-най Еўропе. У некаторых краінах войны грамадзянскія ішлі ўсе гэтыя гады. Дзяржавы распаліся, але ўсія па-стуловы дрэфі-фуць у Еўрасаюз і зноў аў-ядноўваючыца там жа. Тому што гэта адбываеца на доб-раахвотнай аснове. Вось та-ка ж працэдура прапано-уваеца і мной, калі гаворка ѹдзе пра сувэрэнітэт, тэртыя-рыйную цэласнасць і г. д.

Я і кажу: давайце забяспечым гэты сувэрэнітэт і ўядзём правілы, як у Еў-расаюзе. Ясная, зразуме-лая, абсалютна працрыста-тая працэдура, якая гарантует інтарэсы і Беларусі, і Расіі.

На сённяшні дзень што мы чытаем у гэтым даку-менце, у дагаворы? Саюзны парламент з вельмі шырокімі паднамоцтвамі і з незразумелымі механізмамі разліцаць. Я проста пабоіваюся, што гэты са-юзны парламент, калі мы яго аўтром у такім выглядзе, у такай якасці на асно-ве вось гэтых дакументаў, ён будзе прымаць законы, якія будуть не выконвацца то ў Беларусі, то ў Расії. І мы дыскрэдитуем саму ідэю аў-яднання...

Проста пара слыніць жаваць жайку дзесяць гадоў і вызначыцца, хочам мы ці не хочам, і чаго хо-чам...».

Паўэктару прабегу на «вертыкальшчыка»

На 5 дзён пазней выплачваюць зараз пенсію і сацыяльную дапамогу ў Брэсцкай вобласці. Запазычанасць па зарплаце перад працаўнікамі прымесловасці, будаўніцтва і сельскай гаспадаркі складае 8–10 мільярдаў рублёў штотомесячна. На гэтым фоне несправядлівай крыйдыша шараговых катэгорый насельніцтва бяздоннай прорвай выглядае паглынненне грашовых сродкаў на абслугоўванне персанальнага транспарту чыноўства. Як падлічылі ў Камітэце дзяржканцrolю па Брэсцкай вобласці, сярэдні прабег кожнага «членавоза» ў 2001 годзе склаў 22 000 кіламетраў, альбо палову

даўжыні зямнога экватару. Пры гэтым спалена 250 чыгуначных цыстэрнаў бензіну, што адпавядае 80% яго расходавання цягам пасяўной кампаніі ва ўсіх гаспадарках рэгіёну. У сваім коментары да матэрыяльных выдаткаў на службовы аўтотранспарт «вертыкальшчыка» прэс-сакратар кантрольнага органа Сяргей Андрэюк не называў кошт аплачаных камандзіровачных «шэфу» і вадзіцелю, у тым ліку ў валюце; набыццё запасных частак і выкананы рамонт; замену масла, фільтраў і г. д. «Яны – ашаламляльныя! – сказаў С. Андрэюк.

Надзея СВЯТЛІЧНАЯ

НЕДЗЯРЖАУНЫ СЕКТАР

20% бюджету паступае ад прадпрымальнікаў

У Беларусі каля 24 тысяч суб'ектаў малога і сярэдняга прадпрымальніцтва і больш як 191 тыс. індывідуальных прадпрымальнікаў. За пяць месяцаў гэтага году ад недзяржаўнага сектару эканомікі ў бюджет краіны паступіла 402,8 млрд. рублёў, ці 19,1% ад агульнага аб'ёму бюджетных паступленняў за гэты перыяд (у 2001 годзе – 17,5%).

Лідар па ўдзельнай базе суб'ектаў малога прадпрымальніцтва – сфера гандлю і грамадскага харчавання: 46,4%. У прымесловасці гэтая лічба складае 19,6%, у будаўні-

стве – 11,3%, на транспарце – 5,6%.

Заныце прадпрымальніцкай дзейнасцю ў Беларусі звязана са шматлікімі проблемамі. Гэта складанасць і высокі кошт працэдуры рэгістрацыі юрыдычных асобаў, вялікі пералік ліцензіаваных відаў дзейнасці, абмежаванасць доступу да крэдытнай фінансавых рэсурсаў.

Не стымуллю развіццё прадпрымальніцтва высоцкая стаўка падатку з выручкі ад рэалізацыі тавараў (работ, паслуг) пры спрошчанай сістэме падаткаабкладання.

БелаPАН

«Чэрвеньскі» стане на рэканструкцыю

Уладальнік бойкага гандлёвага месца ў цэнтры сталіцы, пад назовам «Чэрвеньскі рынак», Белкаапсаюз абыў ў адпрыхтоўцы да яго рэканструкцыі. Ужо пройдзены этап эскізнага праектавання, вызначаны агульны від і праведзены тэндэр сярод прэтэндэнтаў у генпрададчыкі. Паводле слоў в. а. генеральнага дырэктара ведамаснай установы «Белкааппраект» Васіля Новіка, складанасць архітэктурнага разшэня вызначаецца вельмі абмежаванай плошчай (усяго 2,5 гектараў) для развіцця гандлёвых плошчаў. Тому «Чэрвеньскі» будзе расці ўгору. Ад жылога масіва па суседству рынак адгародзіць крытыя павільёны з новымі гандлёвымі месцамі з поўным наборам сучасных інжынерна-тэхнічных камунікацый, як хадзейнікі, грузавыя ліфты, вентыляцыя, вода-

забеспеччэнне і г. д. На глоўнай частцы рынку будзе пабудаваны высотны дзелавы цэнтр і два супермаркеты па продажу харчовых і прымесловых тавараў адпаведна. Ад вуліцы Маякоўскага размешчаны паркінг для 800 аўтамабіляў.

У першую чаргу будуть пабудаваныя паркінг і маркет прымесловых тавараў, у другую – харчовая крама, рэстаран; затым – гаспадарчы блок, крытыя павільёны, і маркет «ўёра-люкс».

Ужо перад тым, як на «Чэрвеньскім» з'явіцца будаўнікі, адміністрацыйныя рынку давядзенца зменшиць колькасць гандляроў. Па прыкладах так званага ўпардкаванія вулічнага гандлю, выязнога – на «Камароўцы» і стацыянарнага на стадыёне «Трактар» можна чакаць утварэння чарговага ачагу сацыяльнай напружанасці ў беларускай сталіцы.

Галіна БАРАВАЯ

Хочаш спакою – заплаці падаткі

Як выконваюць нашы грамадзянэ закон «Аб падаходным падатку з фізічных асоб»? Карэспандэнтка НАША СВАБОДЫ запрасіла да гутаркі Галоўнага дзяржаўнага падатковага інспектара аддзелу метадалогі вылічэння маёмынных падаткаў, дэклараўні даходаў і маёмын Упраўлення метадалогі падаткаабкладання фізічных асоб Міністэрства па падатках і зборах Марыну Грыгарчук.

– Раскажыце, калі ласка, колькі грамадзян падалі дэкларацыі аб сукупным гадавым даходзе і на колькі папоўніца казна ад іх падаткаў?

– Да першага сакавіка гэтага года дэкларацыі аб сукупным гадавым даходзе падалі ў падатковыя інспекцыі 275 712 грамадзян. Гэта на 20 тысяч чалавек болей, чым летас. У 2001 годзе ў дзяржаўную казну паступіла 2,2 мільярдаў рублёў у якасці падаходнага падатку, у гэтым годзе лічба будзе вышэйшая. Толькі тыя грамадзяні, якія ўжо падалі дэкларацыі, пералічыць амаль 4 мільярды рублёў. Гэта прытым, што толькі 99 тысячам грамадзян налічаны падаткі к даплаце.

– Гэта значыць, што не зайдёды, калі чалавек падае дэкларацыю, яму абавязкова трэба будзе даць падаткова плаціць падатак?

– Так. Сёлета толькі 36 працэнтам грамадзяні, якія падалі дэкларацыі, налічаны даплата, летас – 40 працэнтаў.

– Вядома, што хавацца ад падатковага інспектара неразумна. Кожны бухгалтар, праводзячы выплаты, падае звесткі ў падатковую інспекцыю па месцы рэгістрацыі прадпрыемства. Ці ёсьць у вас звесткі, колькі грамадзян «забыліся» наведаць падатковую інспекцыю?

– Летас такіх грамадзян было 15 тысяч, і выяўлялі мы іх на працягу ўсяго года. Таму сёння рана казаць, колькі іх будзе ў гэтым годзе. За несвоесачавае прадстаўленне звестак у падатковыя органы, акрамя штрафных санкцый і пени, прадугледжана адміністрацыйная адказніць у выглядзе штрафу ад 10 да 50 базавых величынь. Калі, напрыклад, грамадзянін купляе аўтамабіль за 16 тысяч даляраў, то павінен прадставіць дэкларацыю, дзе ён заявіць кропніцы грашовых сродкаў. Пагадзіцесь, калі чалавек можа пацвердзіць, што зарабіў 8 тысяч, то не зразумела, за якія сродкі ён купляе машыну ўдвая даражэйша.

– Падатковым заканадаўствам прадугледжана магчымасць для грамадзян, якія маюць некалькі кропніц даходаў, не хадзіць у падатковую інспекцыю, а напісць заяву, каб з іхніх заробкаў вылічвалі падаткі па

– Абавязкова выклічуць. Толькі тады грамадзянін будзе вымушаны развітацца з большай сумай грошай. Давайце лічыць: адміністрацыйны штраф, 10% ад сумы падаходнага падатку і пеяня за кожны дзень пратэрмінouкі ўплаты падатку (сёння гэта 0,139%).

– Ці маюць падатковыя органы звесткі пра

даходы грамадзян Беларусі, якія яны атрымліваюць за мяжой?

– Так, звесткі пра ўсе даходы нашых грамадзян за мяжой прыходзяць у падатковыя органы. Але звычайна з вялікім спазненнем, можа, нават праз год. І таму, як ўжо казала, чым больш грамадзянін парушае тэрмін падачы дэкларацыі, тым даражэй яму гэта абыходзіцца.

– Можа, яны так робяць таму, што дзяржаўнае буйныя даходы. Згодна з нашай статыстыкай, 70% насельніцтва плаціць падаходны падатак па стаўцы 9%. У нас прагрэсіўная сістэма падаткаабкладання: больш зарабляеш – больш плаціш. І пры гэтым сярэдняя стаўка атрымлівавае 12%. Такім чынам, кожны чалавек павінен сам вызначыць, што для яго даражэйшае – час ці гроши.

– Марына Алегаўна, давайце прааналізім: з 1999 году, калі ўпершыню прымалі дэкларацыі ад фізічных асоб, палепшыліся ці пагоршыліся адносіны паміж грамадзянамі і падатковымі інспектарамі?

– Зразумела, што ў 1999 годзе было шмат арганізацыйных складанасцяў: упершыню ўсё цяжка. Падатковы інспектор павінен працаўніць так, каб у яго не ўзнік канфлікт з грамадзянінам. Но пасля гэтага чалавек не будзе законапаслужміным падаткаплатнікам, і гэты канфлікт, сутнасць якога «я да вас болей не пайду», будзе толькі разрастцца. Падатковы інспектор павінен працаўніць так, каб у яго не ўзнік канфлікт з грамадзянінам. Но пасля гэтага чалавек не будзе законапаслужміным падаткаплатнікам, і гэты канфлікт, сутнасць якога «я да вас болей не пайду», будзе толькі разрастцца.

– Якімі вы хацелі бы адносіны падатка і падатковага інспектара?

– Гэтая адносіны паступова паляпшаюцца, бо прыходзіць разуменне таго, што грамадзяніне і дзяржаўнае падаткі адно аднаму. У бюджет краіны 12% складаюць гроши, атрыманыя ад уплаты падаходнага падатку. І з гэтых грошай не толькі чыноўнікі атрымліваюць заробак, але яны і на ўтрыманне дзіцячых садкоў, і на ахову зданін.

першую памылку падатковы інспектар будзе мякчэй пакараны, а вось за другую яго чакаюць вялікія непрыемныя. З задавальненнем зазначу, што ў гэтым годзе на падатковых інспектараў у міністэрства не паступіла ніводнай скары.

– Вядома, што ў падатковых інспекцыях, у прыватнасці, сталічных, створаны ўсе ўмовы, каб толькі людзі ішлі з дэкларацыямі.

– Умовы залежаць ад магчымасцей конкретнага раёну. Недзе змаглі толькі пастаўніці дадатковыя крэслы, каб людзям было зручней чакаць, а недзе нават пакой выдзелілі для запаўнення дэкларацыі. Прыкладна 90% грамадзян запаўнілі дэкларацыю разам з інспектарам. І ў той жа час у гэтым годзе больш грамадзян даслалі дэкларацыю поштою. Апошні дзень падачы дэкларацыі – 1 сакавік. І звычайна ўсе ідуць у падатковую інспекцыю пасля 10 лютага. У студзені добра, калі 1–2 чалавекі пададуць дэкларацыю. Вось прывычка рабіць ўсе ў апошні момант спрыяе з'яўленню размоваў пра тое, як цяжка падаць дэкларацыю.

– Ці часта грамадзяніне карыстаюцца паслугамі аддзелу кансультаций?

– Цяпер у сталіцы створаны спецыяльныя аддзелы для кансультаций фізічных падатковых органах інспектарат аддзелу фізічных асоб можа даць усебаковую кансультацию па ўплаце падаткаў. З гэтага году па падатковым заканадаўстве шмат зменяў на карысць падаткаплатніка. Напрыклад, грамадзяніне ўжо не павінны плаціць падаткі падаходны падатак з даходаў, атрыманых у спадчыну. І таму чалавеку лепей прыйсці да спецыяліста і атрымаць кансультацию, тым больш што за ёнічога не трэба плаціць.

– Якімі вы хацелі бы адносіны падатка і падатковага інспектара?

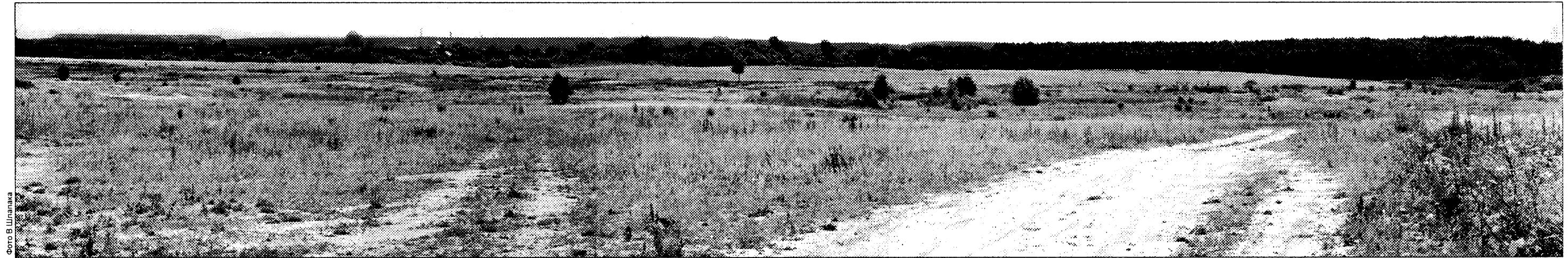
– Гэтая адносіны паступова паляпшаюцца, бо прыходзіць разуменне таго, што грамадзяніне і дзяржаўнае падаткі адно аднаму. У бюджет краіны 12% складаюць гроши, атрыманыя ад уплаты падаходнага падатку. І з гэтых грошай не толькі чыноўнікі атрымліваюць заробак, але яны і на ўтрыманне дзіцячых садкоў, і на ахову зданін. І таму трэба вучыцца будаць партнёрскія адносіны.

Аксана ЯНОУСКАЯ

28 чэрвень 2002 году • НАША СВАБОДА

ПАКУТНІЦТВА

11

Фото В. Шашкевича
Трасцянецкае поле – былы лагер смерці. Цяпер тут забруджаны лес, цішыня. Злева бачацца тэрыконы мінскага сметніка, справа высокі лес узняўся на месцы краматорыя

Тут знішчылі паўмільёна людзей

Трасцянецкі лагер смерці каля Мінску – вечны смутак Еўропы

Дэпартаваны

Пра намер дэпартаваць частку габрэйў «Вялікагерманскага рэйху» на акупаваную тэрыторыю Савецкага Саюзу шэф паліцыі бяспекі і СД нацысцкай Германіі обергрупенфюрэр СС Райнхарт Гейдрых абвесціў у Празе 10 кастрычніка 1941 году.

«Належыць адбараць самых дакучных габрэйў, – значылася ў пратаколе нарады, – Мінск і Рыга павінны атрымаць 50 000». Як відаць з ліста шэфа паліцыі парадку Курта Далюге ад 24 кастрычніка 1941 году, накіраванага камандуючым (інспектарам) паліцыі парадку ў Германіі, а таксама ў Вене, Празе і Рызе, «евакуацыя 50 000 габрэйў з Старога рэйху, Аўстрыі і пратэктарату Багемія і Маравія на Усход у раён Рыгі і Мінску павінна быць здзейснена паліцыяй бяспекі з 1 лістапада па 4 снежня 1941 году ў цягніках-транспартах, у кожны з якіх змяшчаецца прыкладна 1 000 чалавек. Транспарты-цягнікі фармуюцца ў Берліне, Гановеры, Дортмундзе, Мюнстэры, Дзюссельдорфе, Кёльне, Франкфурце-на-Майне, Каселі, Штутгартце, Нюрнбергу, Мюнхене, Вене, Брэславе, Празе і Брюно».

8 лістапада 1941 году начальнік паліцыі бяспекі і СД у Рызе інфармаваў рэйхскамісара Остланда пра запланаваную дэпартацию 50 тыс. габрэйў.

У ягоным лісце, у прыватнасці, адзначалася, што «25 тыс. з іх накіроўваюцца ў Рыгу і 25 тыс. у Беларусь. Транспарты прыываюць з усіх буйных гарадоў рэйху і пратэктарата». Першы транспорт з 1 000 габрэйў прыведзе ў Мінск 10.11.41 г. Да 16.11.41 г. кожны другі дзень у Мінск будзе накіроўвацца па адным транспарце. Астатнія транспарты паступяць у перыяд паміж 10 і 21.01.42 г.

«У Мінск першы транспорт, які складаўся з гамбургскіх габрэйў, прыбыў 10 лістапада 1941 г., – гаворыцца ў «Данясенні пра падзеі ў СССР» шэфа паліцыі бяспекі і СД № 151 ад 5 студзеня 1942 г., – у той жа дзень габрэі былі размешчаны ў дамах гета. Можна было назіраць, што частка габрэйў склаша сабе зусім памылкова ўяўленне пра сваю

будучыню. Напрыклад, яны лічаць сябе піянерамі, прызначанымі для каланізацыі Усходу».

Габрэйў, якія прывозіліся ў Мінск у 1942 г., фашисты расстрэльвалі а сразу. Цягнікі прыбывалі звычайна паміж 4 і 7 гадзінамі раніцы. На зборным пункце ў новапрыбылых забіrali ўсе грошы і каштоўныя рэчы. Адбіrali таксама спаміж іх людзей, якія выглядалі прыдатнымі для працы ў маёнтку паліцыі бяспекі і СД у вёсцы Малы Трасцянец. Колыкасць такіх людзей звычайна складала 20–80 чалавек.

Выгрузка, збор і селекцыя габрэйў у траўні-ліпені 1942 г. праводзілася каля станцыі Мінск-Таварная. Адтуль габрэйў на грузавіках везлі на месца расстрэлу, якое было размешчана за 3–5 км ад маёнтку. У жніўні-кастрычніку 1942 г. цягнікі з габрэямі праз станцыю Мінск-Таварная даязджалі да станцыі Калодзішчы, а адтуль па закінутай чыгуначнай лініі кіраваліся на поўдзень.

Чыгуначная лінія, якая раней даходзіла да вёскі Міханавічы, сканчалася тупіком за некалькі соцень метраў на поўнач ад маёнтку. Габрэйў забіrali на лузэ за 100 метраў ад чыгункі, дзе адбіrali рабочых для маёнтку, а астатніх на машынах везлі некалькі кілометраў да месца расстрэлу; часам яны пераадольвалі гэту адлегласць пешкі. У расстрэлах удзельнічала ўсё мінскае СД.

Частка супрацоўнікаў становілася ў ачапленне, другія быті катамі; у ходзе расстрэлу іх змянялі тыя, хто стаяў у ачапленні. Уздоўж кожнай ямы, у залежнасці ад яе даўжыні, стаяла да 20 катаў, узброеных пісталетамі. Перад пачаткам расстрэлу кожны кат звычайна атрымліваў 25 патрону. Па тых, хто варушыўся ў яме, стралілі з аўтаматаў, пакуль варушэнне не спынялася.

Прыкладна з чэрвеня 1942 г. для забойстваў выкарыстоўваліся і трывашыны-«душагубкі». Габрэйў садзілі ў іх і везлі на месца забойства. Каля ямы ўсярэдзіну машыны пускалі выхлапныя газы, якія хвілін за 15 забівалі ўсіх.

З захаванася справа здачы ад 17 траўня 1942 г. унтершарфюрэр СС Арльта, камандзіра аддзелу войскі СС, прыгадзенага мінскаму СД, вядома, што першы ў 1942 г. габрэйскі транспорт з «рэйху» прыбыў у Мінск 11 траўня.

9 кастрычніка 1942 г. у Мінск прыбыў апошні такі транспорт – 547 перасяленцаў з Вены. З яго прыбыццём запланаваная для Мінску колькасць транспартаў – 25 – была дасягнута. Больш габрэйў у Мінск не паступала.

Праз год, увесень 1943 г., наступіў апошні этап трагедыі «імперскіх» габрэйў, вывезеных у Мінск у лістападзе 1941 г. Да гэтага часу з іх у жыцці заставалася толькі 1 000 чалавек.

брэзентам.

У кожную душагубку ці грузавік умішчалася каля 30–50 чалавек. У гэтых аўтамашынах вязніў гета вывозілі з горада Мінску і дасцяўлялі ў лясны масіў ураёне вёскі Трасцянец. Там на палічніце забітых выгружаліся паліцыйскімі з душагубкамі ў загадзя падрыхтаваныя ямы.

Вязніў, дасцяўленых у грузавіках, расстрэльвалі паліцыйскія, што суправаджалі іх на шляху следавання з Мінску. У апошні дзень правядзення гэтай карнай аперации я, сумесна з іншымі паліцыйскімі, па загадзе камандзіра адшукваў вязніў, якія хаваліся на тэрыторыі гета ў падвалах, на гарышчах і ў іншых частках будынкаў.

Было выяўлена каля 30-

і аўт'ем попелу і касцей у магілах, лічыць, што па самых мінімальных падліках у раёне лагера Трасцянец фашистыкімі падаедамі знишчана 546 тысяч чалавек, з іх у 34 магілах пахаваны рэшткі (попел і косці) 476 тысяч чалавек, у печы спалена 68 тысяч чалавек і ў адрынах і на бярвенніах спалена 2 тысячи чалавек».

Яшчэ давядзенца вяртасца да гэтых лічбаў, не аспрэчваючы, а толькі беручы іх да ведама з пазіцыі дня сённяшняга – якім пабачылі вызваліцелі Мінску ў ліпені 1944 г. урочышча Благайшчыну – і чым, якою ганьбаю яно стала цяпер для нас.

Акт ДзНК ад 13 жніўня 1944 г.: «...ва ўрочышчы

нажы, кацялкі, кашалькі).

Расследаваннем і медычнай экспертызай вызначана, што ўрочышча Благайшчына з'яўлялася месцам масавых расстрэлаў мірных савецкіх грамадзян з першых дзён акупацыі да дзён прыходу Чырвонай Арміі. З восені 1943 г. немцы з мэтай ўтварэння слядоў сваіх злачынстваў правялі раскопкі магіл і спаленне трупau. Усяго ва ўрочышчы Благайшчына вынічана да 150 тысяч чалавек».

Што адбываецца ў Благайшчыне, за сотню-другую метраў ад самай вялікай пад Мінскам Трасцянецкай звалкі, можа сёння ўбачыць кожны...

Некалькі гадоў назад урочышча было забрана ў ранейшага землекарытальніка – Мінбарона – і перастала быць ускрайнай вайсковага палігону.

Небеспадстаўна трэба лічыць магчымасць таго, што кіраўніцтва самога НКВД баялася: у выпадку «выхаду» на Нюрнбергскі працэс Трасцянецца як пахавання мноства грамадзян еўрапейскіх краін давядзенца ж праводзіць экспумацию з удзелам спецыялістаў краін іх паходжання, а таксама магчымыя перапахаванні на аснове нацыянальных традыцый. А як жа тады адвесці ўвагу дапытлівых замежных спецыялістаў ад братніх магіл «паходжання» 30-х гадоў і чэрвеня 1941 году? Бо яны – тука ж...

Чаму менавіта ў Трасцянецца, каля саме Благайшчыны з пахаваннямі звыш 150 тысяч чалавек, была адкрыта пасля вайны і за дзесяцігоддзі вырасла самая-вялікая пад Мінскам звалка?

Чаму Благайшчына аж да пачатку 90-х ізялюцца ад зневініга свету калочым дротам як частка вайсковага аб'екту?

Яшчэ ў 1958 годзе на найвышэйшым узроўні было заяўлена: «Урад БССР вырашыў – паляну, дзе знаходзяцца ямы з попелам спаленых, ператварыць у братнія могілкі і на іх збудаваць манумент» (гаворка ішла пра Благайшчыну, тады паляну з ямамі-магіламі).

Не ператварылі. Ігар КУЗНЯЦОЎ

40 чалавек. Усіх іх паліцыйскія пагрузілі ў душагубкі і кудысьці вывезлі. Усяго, такім чынам, паліцыйскія 3-й роты 11-га батальёна СС і другіх карных установаў знишчылі некалькі тысяч вязніў Мінскага гета...

Благайшчына паблізу в. Трасцянец выяўленаы 34 ямы-магілы, замаскаваны хвойнымі і яловымі галінамі. Некаторыя з магіл дасяглі 50 метраў у даўжыню. При частковым ускрыці пяці магіл у іх на глыбіні 3-х метраў знайдзены перагарэлі і абгүленыя чалавечыя косці, слой попелу таўшчынёй ад 0,5 да 1 метра. Пад слоем попелу знаходзілася чёмна-бурая трупная вадкасць... Вакол усіх ямаў камісія знаходзіла мноства дробных чалавечых касцей, чалавечыя валасы з грабенчыкамі, зубныя пратэзы і масу самых розных рэчак асабістага ўжытку (відэльцы,

У Акце і ў іншых дакументах Дзяржрэйнай Надзвычайной Комісіі Мінскай абласной камісіі садзейнічання ў працы ДзНК ад 14 ліпеня – 13 жніўня 1944 г. засведчана:

«Камісія, улічваючы пака зані сведкаў, колькасць пакрыты

Футбол – новы сусветны парадак

Футбол – гэта не пытанне жыцця і смерці. Футбол – реч нашмат важнейшая! – кажа англійская прыказка. Бачачы шчыльныя натоўпы, мільёны людзей, якія гатовы ўвайсці ў экстаз на берагах Басфору ці запрудзілі вуліцы Сеулу, разумееш, да якой ступені прости спартыўны поспех можа змяніць ход надзею. Цудоўнае шэсце нацыянальных камандаў Карэі і Турцыі па футбольных паліях Азіі спрыяла абуджэнню ў гэтых краінах патрыйтывіму ў добрым сэнсе слова. Калі 11 карэйцаў зрабілі крок у паўфінал кубку свету, а неўзабаве за імі гэткі ж крок зрабіла бліскучая турецкая каманда, гаворкага ўжо не ішла толькі пра радасць «залатога голу». І реч не ў забітым пенальці, реч – у душы нацыі.

Змучаная біржавым і фінансавым крызісам зімы 1997–1998 году, Паўднёвая Карэя доўга чакала гэтае хвіліны, каб вярнуць сабе

нацыянальную годнасць. Яшчэ колькі тыдняў таму назад краіна нават не здагадвалася, што якраз футбол прынясе ёй шчасце. Сапраўдны выбух адбыўся ў 1/8 фіналу, у матчы з Італіяй, які ўвойдзе ў гісторыю. Калі Ан Чжун Хван адправіў у накаут «Скуадру Адузу» «златым» ударам галавою на 117-ай хвіліне, ён не толькі падаў сігнал да пачатку цудоўнага фэсту, які застанецца ў памяці карэйцаў – 5 мільёнаў грамадзян, ашалеўшы ад радасці, высыпалі на вуліцы ва ўсіх гарадах, ад Сеулу да Пусану – ён даў магчымасць народу перажыць катарсіc. Ваду на карэйскі млын праліла і параза стараўднія японскага ворага ў бітве з... Турцыяй, якія таксама ашаламіла ўсіх.

Калі «Чырвоныя Д'ябль» ўзняліся на ступеньку паўфіналу, краіна зноўку адчула сябе акторам на сусветнай сцэне. Звязваць футбол і гепалітыку, забаўку і ход сусветных падзеяў! Параванне

не такое недарэчнае, як здаецца. Можна сказаць, напрыклад, што анёльская фізіяномія Ільхана Манышыза, нападніка стамбульскага

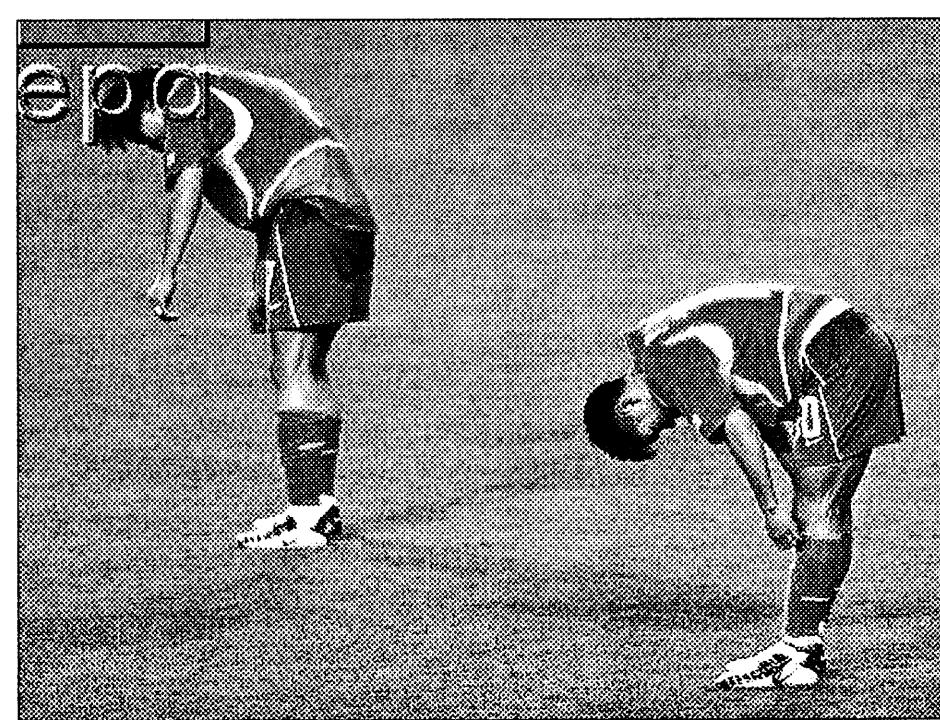
туркаў, ад Хасана Шаша да Эмэрэ, ад Юміта Давала да Басцюрка, дыхалі футболам. У гэтай пераможнай манеры таптаць газон жыве слава

зорні. Яны рухаюцца да гэтага татальнага Захаду, які ні ў чым ніколі не саступаў ім, пачынаючы з адмовы прызнаць у іх єўрапейцаў. Пасля агоніі Асманскай імперыі ў канцы першай сусветнай вайны Высокая Портага страціла сваю імперскую магутнасць. Але ў Стамбуле дагэтуль лічаць, што Турцыя – гэта ўскрайна Еўропы. «Пачатак Азіі», – пярэчыць Стары кантынент, які па-ранейшаму стараецца адмаўляць у сваіх међах «ісламскае вымірэнне». Алошнія нагода для «пераўласбленія» надарылася ў мінулья выходнія, на єўрапейскім саміце ў Севільі, і пацвердзіла трывалую традыцыю. Еўропа заўсёды знайдзе способ, каб адтэрмінаваць непазбежнае – прызнанне Турцыі єўрапейскай краінай. На настойлівія патрабаванні турецкага ўраду прызначыць дакладную дату перамоваў пра ўступ і, калі магчыма, прымеркаваць іх да єўрапейскага саміту, які пройдзе ў

снежні ў Капенгагене, – Герхард Шродэр каторым ужо разам катэгарычна адмовіў. Кансерватар Эдмунд Штойбер, супернік Шродэра на выбарах, якія пройдуть у Германіі ў верасні, ідзе яшчэ далей: ён лічыць, што Турцыя ўвогуле ніколі не ўвойдзе ў Еўрапейскі Саюз.

Ад Анкары да Ізміру мацнене ўпэўненасць, што нарэшце здзейсніцца вар’ящая мара туркаў пра фінал супраць Германіі, краіны выгнання, якая за сорак гадоў паглынула каля трох мільёнаў туркаў, але так і не дала ім сапраўднага грамадзянства. Спецъяльны караспандэнт каналу CNN у Турцыі распавядае, што падчас матчу Турцыя–Бразілія ў групавым турніры «палаі быў пустыя, бо ўсе сяляне засталіся дома, каб паглядзець, як гуляе нацыянальная зборная». Вайскоўцы, гарантны Атациркавага свецкага цэнтрализму, ніколі б не дамагліся такога выніку.

Le Temps

Карэйцы годна прынялі паражэнне ад каманды Германіі, аддаўшы паклон і пераможцам, і мільёнам аматараў футболу.

«Бешыкташа», ягоныя скульы з пасмамі кідзераў навокал, падобнымі да пальмавых галінак, нагадала твар Хубілая, унука Чынгісхана. Праўда, дзеля справядлівасці трэба сказаць, што ўсе адзінаццаць

ордаў, перед якімі рассцілаўся бясконцы стэп, калі яны ішлі на Захад.

Акрамя таго, і ў гульні ў мяч, і ў перамовах з БруSELем туркі заўжды бачаць перед сабою адзін і той жа гары-

Пра Індью і Пакістан гэтақ сказаць немагчыма. Канфліктныя прэтэнзіі на Кашмір абцяжарваюцца адсутнасцю вольнага змагання са спускамі сваіх ядравых магчымасцяў. Спробе презідэнта Клінтона (4 гады назад) пераканаць варагуючых паміж сабой суседзяў адмовіцца ад свайго ядравага статусу не суджаны быў поспех. Задача, якая сёняня стаіць перад презідэнтам Бушам і яго пасланікамі, адначасна і болей складаная і болей реалістычная: нагадаць Нью-Дэлі і Ісламабаду, што вайна – нават пераможная звычайная вайна – у рэшце рэшт прынясе іх нацыянальным інтарэсам болей шкоды, чым не надта ўладкаваны мір, які мала каго задавальняе. Важна таксама, што абедзве краіны ў цэльм прыязні да Захаду.

Распаўсюджванне зброі масавага паражэння (ЗМП) тоіць у сабе куды больш небяспекі, калі гэтая зброя знаходзіцца ў руках заклятых ворагаў Захаду. Мы мусім зыходзіць з дапушчэння: калі нашыя ненавінскі будуць упэўненыя, што змогуць стварыць пагрозу нам ці нашым саюзікам, яны абавязковы гэта зробяць. Сама па сабе пагроза не можа паўплываць на здольнасць Захаду ўмешвацца ў ход падзеяў, каб бараніць нашы інтарэсы ці здзяйсніць гуманітарную місію. У некаторых выпадках мы павінны чакаць, што дзяржавы-ізоўгі пойдзуть далей за простыя пагрозы.

Не можа быць сумнёву, што адказам на выкарыстанне супраць нас ЗМП стане масіраваны ўдар помсці – хутчэй за ўсё ядравы. Аднак нават гэтая жахлівая перспектыва можа быць недастатковай, каб запалохаць фанатыка, які

Маргарэт Тэтчэр: Вагацца не трэба

На працягу большай часткі майго палітычнага жыцця дзве звышдзяржавы, ЗША і СССР, мелі вялізныя ядравыя арсеналы, нават малая частка якіх магла б прынесці непапраўныя наяшчасці. Аднак значэнне гэтага факту дысцплюнавала агрэсіўны экспансіянізм Саветаў і дазвяляла захоўваць своеасаблівую стабільнасць. Фактычна існавалі добра зразумелыя абмежаванні таго, у якой ступені кожны з бакоў мог кідаць выклік інтарэсам другога боку. Логіка застрашавання не была абсолютна бяззрэшина. Але правілы былі яснымы, псіхалогія – зразумелаю, а пазіцыі, на якіх кожны з бакоў будзе стаяць насырць, – вядомымы.

Лэдзі Маргарэт Тэтчэр – слынны эксп’рэміністр Вялікабрытаніі, аўтарка кнігі «Мастацтва дзяржаваўнага кіравання: стратэгія для зменлівага свету»

абсолютна не думае ні пра сваю краіну, ні пра ўласную бяспеку. Мы ўжо назіраем такі менталітэт у дзеянях бамбістай-самазабойцаў. Пры цяперашніх тэмпах распаўсюджвання ў свеце ядравай, хімічнай і біялагічнай зброе і ракетных тэхналогіяў нам варта чакаць, што ў пэўны момант рост грамадзянскай супольнасці ў Іране можа запатрабаваць рэабілітацыі яго ў вачах сусветнай супольнасці.

Паўночная Карэя, з другога боку, не можа рэфармавацца. Ад дыпламаты ў гэтым выпадку толку мала. Паўночную Карэю ўжо зашмат замірвалі. Краіна знаходзіцца ў руках псіхатычнага рэжыму сталінскага кшталту, які трыв-

маеца пры ўладзе дзяякоўчы тэрору і фінансуеца тымі, хто купляе ў яго ракеты. Гэта адна з нешматлікіх дзяржаваў, якія здольныя нанесці несправакаваны ядравы ўдар. Яе рэжым павінен сысці, і, мяркую, ён наўрад ці сыдзе мірна.

Пералік дзяржаваў-ізоўгі ад Ірану, з аднаго боку, да Паўночнай Карэі – з другога, будзе справаю доўгіх разваў і дэбатаў. Гэта тычыцца таксама і Іраку. Я бачыла некаторыя ваганні наконт таго, ці трэба звяргаць Садама Хусейна – хоць і не ў прэзідэнта Буша. Але, як бы там ні было, цяпер вагацца не выпадае. Садам павінен сысці. То, што ён застаўся пры ўладзе пасля таго, як практична прайграў вайну ў Персідской затоцы, нанесла вялізну шкоду пазіцыям Захаду ў рэгіёне, дзе адзінам недараўнільным грэхам лічыцца славацць.

Парушэнне Садамам умоваў замірэння зрабіла з міжнароднай супольнасці паглумішча. Яго жахлі-

вае стаўленне да суайчыннікаў панеўшаму не сустракае супраціў. Кожнаму, хто гляне праўдзе ў вочы, ясна: адзінай прычына, чаму Садам рызыкніў адмовіцца паславаць сваю дзейнасць пад кантроль ваенных інспектараў ААН, – у тым, што ён актыўна распрацоўвае ЗМП. Мы дакладна не ведаєм, на якой стадыі знаходзяцца ягоныя распрацоўкі. Але дазволіць гэтаму працэсу працягвацца з-за лішнега рызыку наясці вялікім глупствам.

Я не прэтэндую на тое, што мне вядомы дакладны баланс прымусовых заходаў, неабходных сёняня, каб адхіліць Садама ад улады: каб разлічыць такі баланс, трэба мець досступ да найлепшай разведвальнай інфармацыі. Відаць, дзеўгі гэлага запатрабуеца буйная групировка на земных сілаў і працяглія паветраныя ўдары. Але важна адмабілізаваць групуюкі ўнутранай апазыцыі Садаму і аказаць ім дапамогу.

Нарэшце, перасцярога. Нам цяпер не варта спрабаваць акрэсліць канчатковы вынік для постсадамаўскага Іраку. Адной з памылак 1991 году быў перабольшаны страх перад магчымым распадам Іраку, калі будуць зроблены неабходныя заходы, каб скінуць ягонаса лідэра. У выніку з таго часу курды і шылты церпяць шматлікі рэпрэсіі.

У галоўных стратэгічных пытаннях ёсць небяспека лішне разуміцаць. Мы павінны засяродзіцца на тым, чаго мы можам дасягнуць з дапамогай інструменту, якія маюць пад рукой, а потым сме-ла пусціць іх у ход, каб вырашыць пастаўленую задачу. Гэта будзе досьціць цяжка.

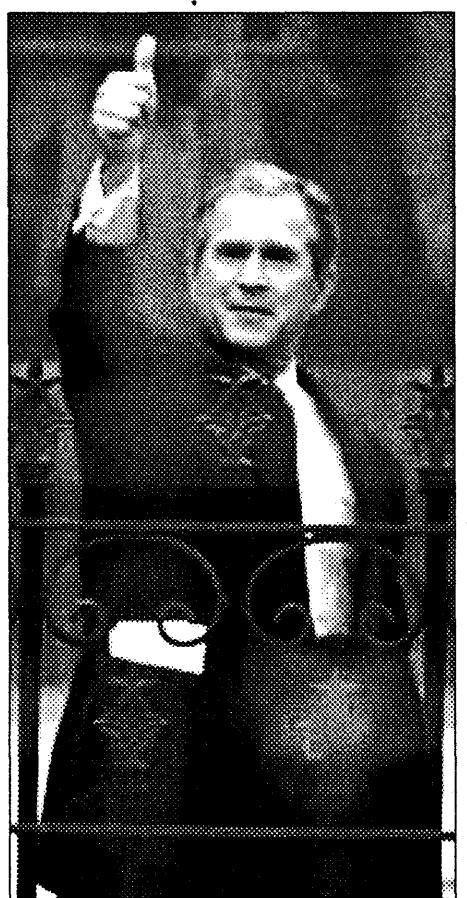
The Wall Street Journal

Буш супраць Садама

Адміністрацыя презідэнта Буша заручылася шырокай палітычнай падтрымкаю папераджальных акцыяў супраць рэжыму Садама Хусейна ў Іраку. Паколькі презідэнт Буш працягвае настойваць на неабходнасці змены рэжыму ў Іраку, высокапастаўленыя дэмакраты і рэспубліканцы дадзі згоду на тайныя аперациі Цэнтральнага разведвальнага управління ЗША з мэтай адхіліць ад улады іракскага кірауніка.

Лідэр большасці ў палаце прадстаўнікоў Дзік Армі, распубліканец ад штату Тэхас, заявіў карэспандэнту тэлевізійнае сеткі ABC News, што падтрымка Іракам міжнароднага тэрарызму зрабіла сп. Садама законным аб'ектам першага ўдару Злучаных Штатаў. «Калі ў нас з'явіцца фактычнае магчымасць зрабіць свет больш бяспечным – не толькі Злучаныя Штаты, але ўесь свет – шляхам забароны такога спонсарства тэрарызму, то я ўпэўнены, што гэта мудры і разважны крок», – сказаў сп. Армі.

У гэтым месяцы презідэнт Буш заявіў, што ранейшая палітыка Злучаных Штатаў па стрымліванні дзяржаваў-ізгояў была неэфектуна. Ён аблічаў новую дактрину аднабаковых папераджальных уда-

рай па пракцініках, якія маюць зброю масавага паражэння (ЗМП). «Мы павінны перанесці бой на тэрыторыю пракцініка, парушыць ягоныя планы і парыраваць

самую сур'ёзную пагрозу, перш чым яна з'явіцца», – сказаў ён, выступаючы ў венчай акадэміі ЗША «Вест-Пойнт», але пры гэтым адкрыта пра Ірак не сказаў.

Лідэр меньшасці ў палаце прадстаўнікоў Дзік Гефарт, дэмакрат ад штату Місуры, паведаміў, што «некалькі месяціў назад» для кангрэсу быў праведзены брыфінг у сувязі з тым, што презідэнт загадаў ЦРУ ЗША стаць на чале тайной кампаніі па адхіленні ад улады – а калі спатрэбіцца, то і фізічным зношэннем – Садама Хусейна ў рамках падрыхтоўкі да венчага ўдару па Іраку. Падрабязнасці пра гэту кампанію ЦРУ былі апублікованыя ў газете The Washington Post у нядзелю.

Сп. Гефарт сказаў, што згодзеніз падыходам адміністрацыі ЗША па прыму-

шенні Садама выконваць пастанову ААН пра аднаўленне дзеянісці ў Іраку міжнародных інспектараў па ўзбраеннях. «Калі для гэтага спатрэбіцца змена ўраду, хай будзе так, – сказаў ён у нядзелю карэспандэнту ABC News. – Мы маем сведчанні таго, што ён (Садам) працягвае распрацоўваць ЗМП дзеля выкарыстання не толькі ў рэгіёне, а, магчыма, ва ўсім свеце».

Адміністрацыя ЗША ўсё яшчэ спрабуе выпрацаваць дакладную стратэгію зварожэння Садама ў гэтым годзе. Пралануюцца разнастайныя варыянты, ад маштабнага наземнага ўварвання ўзброенных сілаў ЗША да венчага перавароту, які павінны будуць здзейсніць незадаволенія рэжымам іракскія афіцэры.

The Financial Times

Варвары ля варотаў?

Гвіда ТАБЕЛІНІ,
прафесар эканомікі ў Універсітэце Баконі

Люмпен-аўтсайдэры Еўропы ператвараюцца ў інсайдэраў па меры таго, як палітычнае становішча на еўрапейскім кантыненце змяняецца на карысць правых сілаў.

Раней палітычнае барацьба ў Еўропе вялася паміж партыямі левага крыла, якія прадстаўлялі інтарэсы рабочых, і партыямі правага крыла, якія прадстаўлялі інтарэсы капіталу. Пасярэдзіне знаходзіліся цэнтрыстыкі партыі, якія прадстаўлялі сяродні клас і пазяягілі ѹдзел алагічных краінасаў прыхільнікаў і левіх. Сёння ѹдзелаўчыя адзінственні паміж левымі і правымі ўжо не такія выразныя, як раней. Вось жа, улада перайшла ў рукі новага пакалення палітыкаў і новага электарату.

Поспехі правых (папулісцікіх) партыяў можна ў значнай мере аднесці на рахунак промахаў і няўдачай урадаў левага кірунку. У аснове ж такога зруху палітычных упадабанняў ляжаць несуцішальныя эканамічныя паказчыкі Еўропы. У Еўропе захоўваецца высокі ўзровень беспрацоўі, тым часам як тэмпы росту прадукцыі насеці знижаюцца з сярэдзіны 90-х гадоў, што адміністрація на ўзроўні жыцця насецівіцца. Нават далёкія ад эканомікі выбарцы не могуць не адчувашаў рэзкага адзінствення ад Злучаных Штатаў, дзе рост прадукцыі прыкметна паскорыўся, пачынаючы з сярэдзіны 90-х, а ўзровень беспрацоўія нашмат ніжэй-

шы, чым у Еўропе. Некаторыя выбарцы пачынаюць думкаў: можа, усяму віною – еўрапейская «дзяржавы ўсеагульнага дабрабыту», пра якія яны так дбаюць?

Шмат хто з еўрапейскіх выбарцаў адчувае сябе неабароненым. Еўрапейская сацыяльная мадэль, на агульную думку, прадугледжвае ніжэйшыя тэмпы эканамічнага росту пры вышэйшым узроўні сацыяльнай абароны і меншай верагоднасці рызыкі. Але вялікія групы «аўтсайдэраў» (маладых беспрацоўных і тых, хто шукае працу ўпершыню, часовых рабочых, уладальнікаў крамаў і найманых працаўнікоў) не бачаць гэтых выбарцаў, якія раптам здавалісь аддавалася альбо замала ўвагі, альбо не аддавалася ўвогуле ніяке. І раптам па ўсёй Еўропе яны сталі палітычнымі арбітрамі.

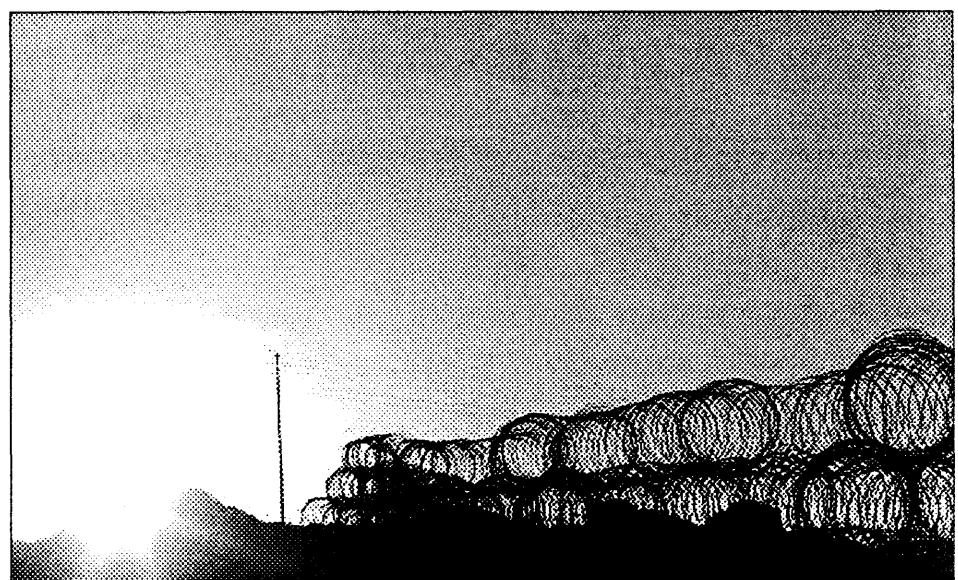
Жаданні гэтых выбарцаў, якія раптам здавалісь аддавалася альбо замала ўвагі, альбо не аддавалася ўвогуле ніяке. І раптам па ўсёй Еўропе яны сталі палітычнымі арбітрамі.

Жаданні гэтых выбарцаў, якія раптам здавалісь аддавалася альбо замала ўвагі, альбо не аддавалася ўвогуле ніяке. І раптам па ўсёй Еўропе яны сталі палітычнымі арбітрамі.

Некаторыя з патрабаванняў гэтых выбарцаў цалкам разумныя і бяспрэчна павінны прывесці да палепшэння ў дзяржавай палітыцы. Так, на большай частцы Еўропы сапраўды трэба больш эфектуна змагацца са злачыннасцю і сур'ёзна пераследаваць і прадухільці незаконную іміграцыю.

© Project Syndicate

ІЗРАІЛЬ

Шматкіламетровыя загороды з калючага дроту абкружают цяпер тэрыторыю палесцінскай аўтаноміі – ізраільскія войсковыя спадзяюцца, што тэрарыстам стане цяжэй пранікаць у краіну. Захадні Бераг. Рамала.

КРЫМ

Украіна жадае выселіць расійскі флот

На Украіне рыхтуеца документ, які будзе пададзены NATO 9 ліпеня – у дзень пяцігоддзя Хартыі аб асаблівым партнёрстве Украіны і Паўночнаалантыйчнага альянсу. Згодна з ім, на тэрыторыі краіны не будуць знаходзіцца ваенныя фармаванні чужых дзяржаваў.

Між тым, існуе дамова аб базаванні ў Крыме расійскага флоту, падпісаная ў 1997 годзе на 20 гадоў з правам прадаўжвання. Кіеў хоча датэрмінова гэту дамову разарваць. У найбліжэйшы час Украіна збираецца ініцыяваць перамовы з

СПРАВЯДЛІВАСТЬ

Цікавая ініцыятыва Туркменбашы

Туркменію чакае надзвычайная падзея. Каля 200 асабнякоў, якія належалі высокім чыноўнікам, будуць перададзены немаённым і шматдзетным жыхарам Ашхабаду. Пра гэта заяўвілі презідэнт Туркменіі Сапармурат Ніязаў. Выступаючы на гэтым тыдні праз нацыянальнае тэлебачанне, презідэнт адзначыў, што ён ужо зацвердзіў спісы людзей, якія пераселіліся ў гэтыя дамы, але запатрабаваў ад пракуратуры, Камітэту нацыянальнай бяспекі і мэрыі Ашхабаду ѿтрымаць разудліненіе ўзнікла ў самыя нязручны момант, калі Еўропа знаходзіцца ў разгары амбітных і складаных канстытуцыйных рэформ. Больша за тое, пашырэнне Еўропы, хоць і непазбежнае, – пакуль што ён не здзейснены факт.

Ніязаў нават называе прозвішчы кіраўнікоў, чые дамы канфіскавалі дзяржава. Сярод іх, у прыватнасці, былыя віцэ-прэм'ер, складзеныя спісы.

Ніязаў называе прозвішчы кіраўнікоў, чые дамы канфіскавалі дзяржава. Сярод іх, у прыватнасці, былыя віцэ-прэм'ер,

кіраўнік МЭС (цяпер знаходзіцца ў апазицыі за мяжой), былы кіраўнік цэнтральнага банку, былыя міністры, банкіры, функциянеры рознага ўзроўню.

Презідэнт Туркменістану адзначыў, што ёсця ў Ашхабадзе каля 300 асабнякоў, пабудаваных на незаконна атрыманыя грошы.

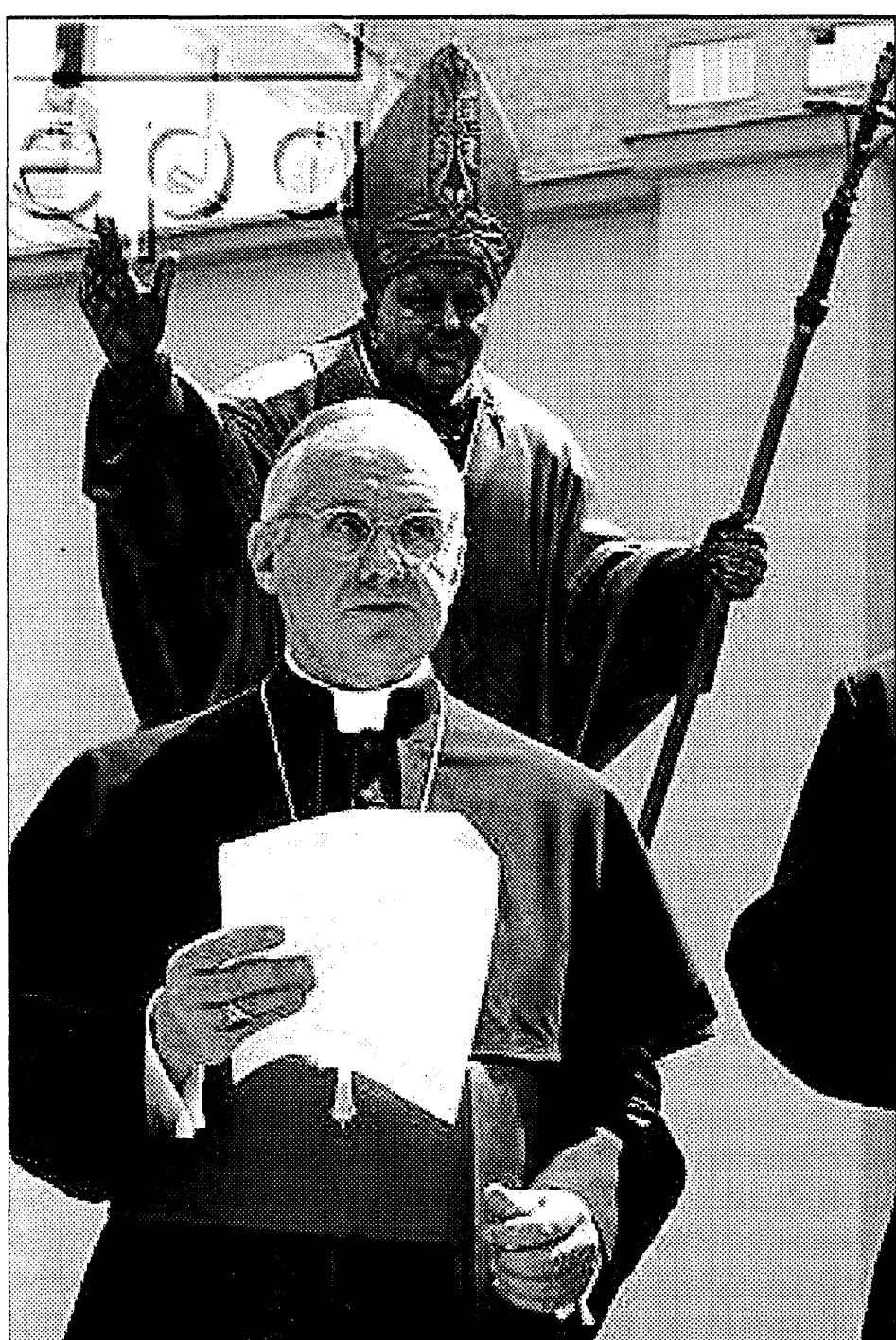
Гэта значыць – для паліпшэння жыллёвых умоваў беднага народу ёсць запасу 100 дамоў.

У Расіі расце беспрацоўіе

Агульная колькасць беспрацоўных у Расіі на канец 2002 году прагназуеца ў памеры 6,5 мільёнаў чалавек, а фіцыйна зарэгістраваных – 1,24 мільёна. Узровень агульнай колькасці беспрацоўных у адносінах да эканамічнага развіцця, колькасць фіцыйна зарэгістраваных беспрацоўных у Расіі году складзе 1,3 мільёна. Варта зазначыць, што ў траўні колькасць беспрацоўных у Расіі складала 5,9 мільёна чалавек, а фіцыйна зарэгістраваных – 1,24 мільёна. Узровень агульнай колькасці беспрацоўных у адносінах да эканамічнага развіцця на канец 2002 году ацэньваецца ў 9,1% (у траўні – 8,2%), колькасць фіцыйна зарэгістраваных беспрацоўных – 1,8% (у траўні – 1,7%).

МАНУМЕНТЫ

У гонар візіту Папы

У Кіеве ў гонар гадавіны візіту Папы Яна Паўла II ва Украіну на тэрыторыі Апостальскай нунцыятуры паставлена бронзавая статуя рымскага пантрафіка, якую адкрыў на ўрачыстай цырымоніі Сакратар па мікурадавых сувязях Ватыкану кардынал Жан-Луі Таран. Вага скульптуры – 800 кг, вышыня – 2 метры. Помнік узвядзены пры фінансавай дапамозе вернікаў розных канфесій – каталікоў, праваслаўных, іудзеяў і мусульманаў.

Супраць усталявання помніка пратэставалі толькі калі 30 прадстаўнікоў Украінскага экзархату Рускай праваслаўнай царквы.

Манументальны помнік Папу Рымскаму быў адначасна адкрыты і ў Львове.

На пачатку чэрвеня ў ЗША адбыўся Надзвычайны Сабор Беларускай аўтакефальнай праваслаўнай царквы. Адбылася змена ўлады. Абраны новы мітрапаліт Аляксандар, якому 38 гадоў. Вырашана навязаць сувязі з Усяленскім патрыярхам Варфаламеем. Прыняты зварот да беларускіх уладаў.

Eпіскап Аляксандар (штат Нью-Джэрсі) зазначыў, што Сабор склікани з нагоды надзвычайнай сітуацыі ў БАПЦ: «Парушаецца асноўны царкоўны прынцып саборнасці. Саборы не склікаліся 18 гадоў. Людзі, якія называюць сябе беларускімі патрыётамі, утрывалі ў жыцці БАПЦ заганную сістэму, прыдуманую бальшавікамі – калі ў царкве кіруе не святарства, а свецкая асобы з царкоўнай рады. Трагедыя Царквы ўтым, што яна стала арэнай палітычнай барацьбы і фінансавых інтэрэсаў розных кланаў».

Было зазначана, што першайерх мітрапаліт Мікалай ужо мае 85 гадоў і мала што вырашае. У царкоўнія справы ўмешваец-

Касцёлак у Серабранцы

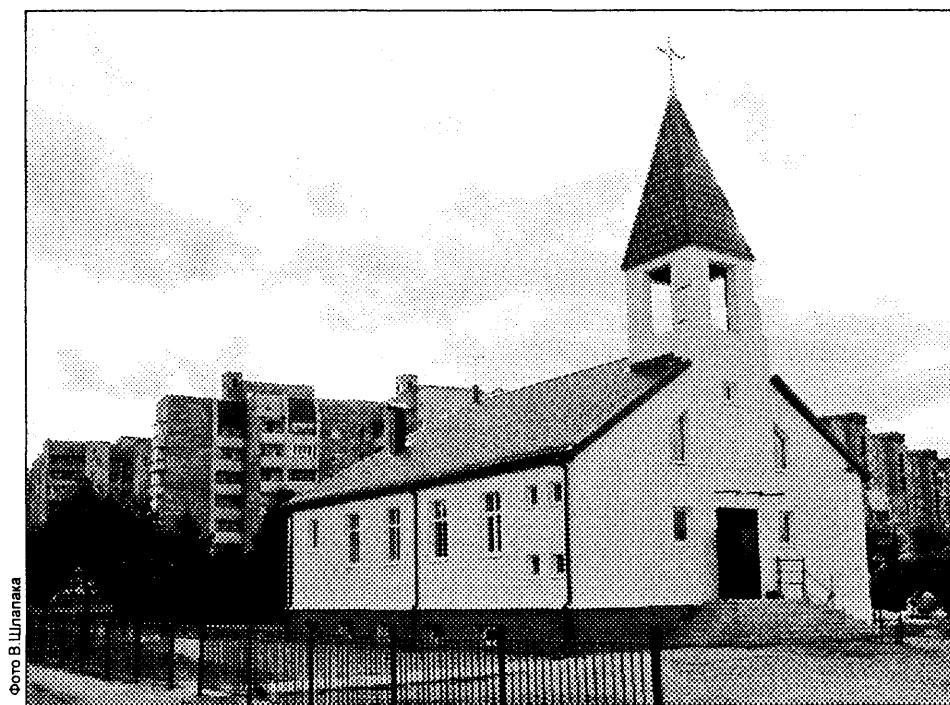
За 82 апошнія гады ў Мінску ўпершины з'явіўся новы каталіцкі храм

У мінулых панядзелак, калі ўся рымска-каталіцкая царква адзначала дзень святога Яна Хрысціцеля, у стацічным мікрараёне Серабранка пачаліся штодзённыя набажэнствы ў новазбудаванай капліцы ў імя гэтага святога. Такім чынам, упершыню амаль за стагоддзе (з таго часу, як 21 лістапада 1910 году быў асвечаны мінскі касцёл св. Сымона і св. Алены) у беларускай сталіцы з'явіўся новы каталіцкі храм.

Hапярэдадні, у нядзелью, на ўрачыстым адкрыцці Божага дома – пад чырвоным дахам з высокім шпілем і крыжам наверсе – святыя стрымана і афіцыйна называлі яго капліцою, а радасныя парафіяніне – касцёлкам. Ніхто, аднак, не памыляўся. Дзяякуючы архітэктурному праекту, невялікі па сваіх памерах будынак можа без цеснаты ўмісціць 300 чалавек. Светлыя вокны, высокіе скляпенінне і добрая акустыка пад ім дазваляюць паравоўнаваць гэту сталічную капліцу са звычайнім касцёлам сяродніх памераў.

Пробашч парафіі Яна Хрысціцеля Ігар Лашук распавеў, што ўзводзіць капліцу пачалі летась у жніўні. Будаўнікі вельмі спішаліся, бо гарадскія ўлады не пайшли на сустрач вернікам і не вызвалілі іх ад зямельнага падатку, а гэта вымагала плаціць за незавершанае будаўніцтва 700 000 рублёў штomesяц.

Наконт грошай, якія бы-

руща ў бюджет з людскіх ахвяраванняў, у каталікоў ёсьць свае прэтэнзіі. Дзяржава забрае сродкі ў ашчадайных прыходах, затое траціць вялізарныя сумы на барацьбу з алкагалізмам і наркаманіяй. Дапамагаць жа альбо хоць не перашкадзіць ўзводзіць храмы – гэта самае простае, што можа зрабіць дзяржава, каб спыніць маральнае разбурэнне грамадства і асабліва маладога пакалення. Дарэчы, цягам апошніх двух гадоў у парафіі святога Яна Хрысціцеля на арандаваных плошчах адна-

го з ЖЭСаў працуе моладзеўская каталіцкі цэнтр. Тры сястры-салезянкі апякуюцца дзецьмі з так званын нешчаслівых сем'яў – духоўна няразвітых і абдзеленых матэрыяльна. У каталіцкі цэнтр яны прыходзяць штодня па вечарах, каб пагуляць у настольны тэніс, валейбол альбо праста пабачыцца з сябрамі. Сталых наведнікаў тут каля 300 чалавек. Усе яны наведваюць цэнтр з пісмовага дазволу бацькоў. З каталіцкай моладзю і дзецьмі ладзяцца святочныя сустрэчы на ре-

лігійныя святы, а таксама вывучаеца катэхізм. Бываюць нават дыскатэкі і забаўляльныя праграмы.

Зямельны надзел пры капліцы і папярэдня дамоўленасці з уладаю па яго выкарыстанні дазваляюць парафіі Яна Хрысціцеля пабудаваць тут у блізкай будучыні сапраўдны касцёл. Пробашч Ігар Лашук кажа пра будынак у тро разы большы, чым капліца. А неабходнасць развіцця духоўнага асяродку ў жылых масівах сталіцы святар тлумачыць адпаведнымі высновамі.

– Мы падлічылі, – кажа айцец Ігар, – што цяпешнім часам у Мінску павінны паўстаць разам з існующымі 35 каталіцкіх прыходоў. Мінск – пятая частка насельніцтва Беларусі, і калі ва ўсёй рэспубліцы каля 450 парафіяў, то 35 храмаў у сталіцы – гэта мінімальная патрэба.

Ігар Лашук адзначыў, што зараз выдзяляеща зямельны надзел пад будаўніцтва каталіцкага касцёла ў Лошыцы. Закладзены пад мурак пад капліцу ў Бараўлянах. Вядуцца перамовы з Міністэрствам культуры на контар перадачы будынка тамтэйшага касцёла па прызначэнні і пераносе з яго музею ў Лошыцкую сядзібу.

Вячаслав КУЛІКОЎСКІ

скага раёну Гродна І.Грышкевіч доўга цягнуў, але іск Спасюка да епіскапа так і не прыняў. Неўзабаве, атрымаўшы «зялённую карту», кіраўнік Ленінскага суду з'ехаў у ЗША, дзе працуе начным вартайником. Спасюку казалі, што тамака ён нават хацеў стаць святаром аўтакефальнай царквы, але яму адмовілі. Вось такія метамарфозы. Я. Спасюку І.Грышкевіч патлумачыў у Штатах наконт ягона-га колішняга іску: вы же разумееце, у якой краіне жывіце, ражанне пра адмову Вам было загадзя прынята... Карацей, бацюшка з БАПЦ нават не мог разлічваць на падачу іску супраць епіскапа РПЦ.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

неўзабаве пасля Сабору, 20 чэрвеня, мітрапаліт Беларускай аўтакефальнай царквы ўладыка Мікалай памёр. Яму было 85 гадоў.

Яго свецкае імя – Міхал Мацукевіч, нарадзіўся ён у 1917 годзе. На пачатку Другой сусветнай вайны быў мабілізаваны ў войска польскія, у 1939 годзе ўдзельнічаў у абароне Брэсцкай крэпасці, быў цяжка паражаны. Пры канцы вайны служыў у польскім войску ў Англіі. Ад 1951 году Міхал Мацукевіч жыў у Канадзе. На святара вучыўся ў Калегіі святога Андрэя ў Вініпэгу. Шмат гадоў уладыка Мікалай ачольваў Беларускую аўтакефальнную праваслаўную царкву.

«Рэвалюцыя» ў аўтакефальнай царкве

На пачатку чэрвеня ў ЗША адбыўся Надзвычайны Сабор Беларускай аўтакефальнай праваслаўнай царквы. Адбылася змена ўлады. Абраны новы мітрапаліт Аляксандар, якому 38 гадоў. Вырашана навязаць сувязі з Усяленскім патрыярхам Варфаламеем. Прыняты зварот да беларускіх уладаў.

На словаў удзельніка Сабора пратаяерэя Яна Спасюка (пас. Пагранічны Берастаўскага раёну), за ўсё часы незалежнасці мітрапаліт Мікалай не падтрымаваў РБ ні духоўна, ні матэрыяльна нівонднага прыходу. Сёлета мітрапаліт падтрымаваў прадстаўнікамі прыходаў з Беларусі звязацца ў Украіну і не чахаць ад яго ніякай дапамогі.

На думку а. Яна, паміж Мікалаем і патрыярхом экзархам усіх Беларусі Філарэтам магла існаваць дамоўленасць, каб БАПЦ не спрабавала трапіць на тэрыторыю РБ. Ускосна пра гэта сведчыць перапіска, якая трывала паміж іерархамі ўсе гэтыя гады. На пачатку 90-х гадоў Мікалай прыязджаў у Беларусь. Яны сустракаліся з Філаретам і нават праводзілі сеснесна набажэнства.

Не зважаючы на абыякаўці кіраўніцтва аўтаке-

фальнай царквы, на тэрыторыі Беларусі на сённяшні дзень узімка 70 прыходаў, якія лічаць сябе духоўна прыналежнымі да БАПЦ. Прыхаджане жадаюць афіцыйна зарэгістраваць свае прыходы і годна прадстаўляць у Беларусі аўтакефальну царкву. Гэты «рух знутру» ўзімкі з пратэсту супраць міраполіі ў Беларусі Рускай праваслаўнай царквы, якая ўсяляк падтрымлівае рэжым Лукашэнкі. Па сведчанні а. Яна, дзесяткі святароў гатовыя перайсці з РПЦ у БАПЦ (ён называе нават канкрэтную лічбу). Яны толькі чакаюць, каб аўтакефальная царква атрымала рэгістрацыю.

На пасаду новага мітрапаліта на Саборы быў прызначаны епіскап Ян (штат Каліфорнія), між іншым, серб па паходжанні. Сам ён, аднак, заявіў, што галавой Царквы варта абраць епіскапа-беларуса. І мітрапалітам БАПЦ быў аднаголосна абраны епіскап Аляксандар. Яму нададзены тытул Найблажэннага мітрапаліта Кліўлендскага і Гродзенскага. Прысутны падзякаўвалі першайерху Мікалай за ягонае служэнне Царкве.

Удзельнікі Сабору зазна-

26 чэрвень 2002 году • НАША СВАБОДА

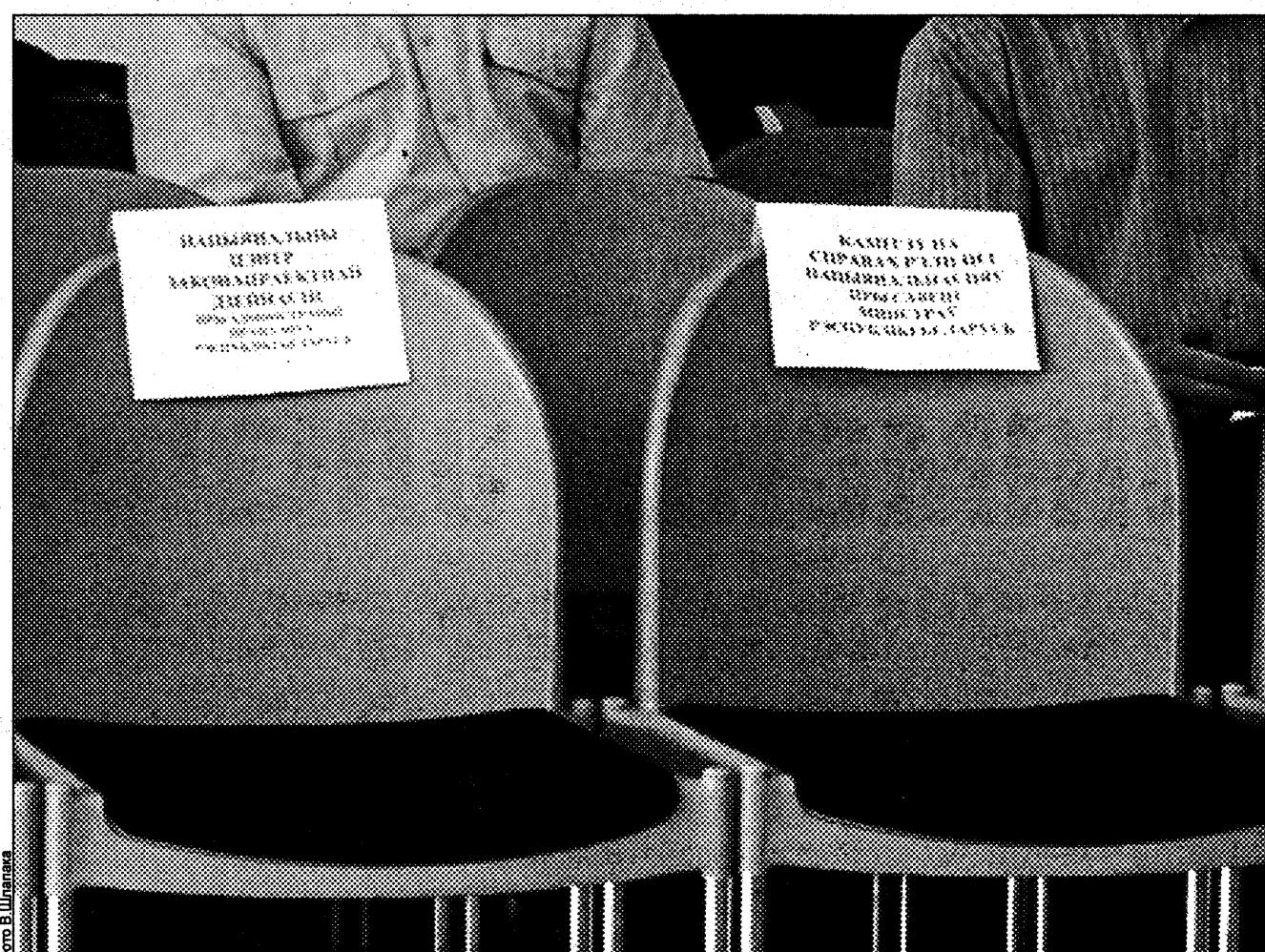
КУЛЬТУРА

Закон, які падзеліць вернікаў на касты

Цікава, чым праваслаўныя лепілы за пратэстантаў?

У панядзелак прайшлі грамадскія слуханні па пытанні прыняцця новага закона «Аб свабодзе веравызнання». На слуханнях прысутнічалі дэпутаты Палаты працтаваніку, сябры Камісіі па правах чалавека, працтаванікі ўсіх рэлігійных канфесій, наўкоўцы, юрысты, працтаванікі грамадскасці і журналісты. Непасрэдны распрацоўшчык закона-праекту – Камітэт па спраўах рэлігіі і Нацыянальны цэнтр закона па архітэктуры і дэзайнасці пры Адміністрацыі презідента Рэспублікі Беларусь. Другое чытанне закона было прызначана на 26 чэрвень – у выпадку прыняцця закона некаторыя рэлігійныя арганізацыі будуть вымушаныя спыніць сваю дэзайнасць.

На слуханнях выступілі юрысты, якія назвалі шэраг недасканаласцяў новага закона, нязгодненасці яго з іншымі нарматыўнымі дакументамі і права-

Пустыя месцы ў часе грамадскіх слуханняў

У апошні час праблема свабоды веравызнання ў Беларусі, вырашаная на пачатку 1990 годаў, зноў абавастрылася. Грамадская думка занепакоена падрыхтоўкай новых заканадаўчых актаў, якія абмежаўшы для мнóstва людзей свабоду сумлення

самі прызналі, што не кожны з іхніх калег здольны зразумець гэту тэму. Намеснік старшыні Палаты працтаваніку Уладзімір Канаплён падчыніўся адным з паседжанняў пра законы «Аб свабодзе веравызнання» сказаў, што яго «трезба хутчэй прымамаць, пакуль

коўнай літаратуры. Аднак хто будзе праводзіць гэту рэлігійную цензуру? Пытанне, якое вісела ў паветры, але так і не знойшло адказу.

Таксама ўводзіцца паняцце тэрыторыі дзейнасці рэлігійных канфесій. Гэта прывядзе да таго, што працтаванікі

нё больш?» Відавочна, адказ на гэтае пытанне трэба шукаць у рытартычных развагах пра «ісконно праваславную землю», падмацаваных сумнёўнымі вынікамі сацыялагічных даследаванняў.

Разам з экспансіяй Рускай праваслаўнай царквы для нашай дзяржавы рэальная адкрываеца небяспека экспансіі рускіх нацыянал-сацыялістычных, нацыянал-патрыятычных і антысеміцкіх настроў, якія натхняюцца Рускай праваслаўнай царквой і зыходзяць ад яе. Дарэчы, тое, што юрысты Патрыярхіі бралі ўдзелу распрацоўцы новага закона і што ён напісаны спецыяльна «пад РПЦ», нават не хаваеца.

Тым часам распрацоўшчыкі закона сцвярджаюць, што ён прызначаны выключна дзеля супрацьдзеяння таталітарным і дэструктыўным сектам. Аднак трэба адзначыць, што яго дзеяние распаўсюджваецца толькі на за-

не сфармавалася грамадская думка». Гэта можа прывесці да таго, што мы зноў вернемся да скажонага разумення рэлігіі. Асаблівая небяспека ў тым, што гэтае разуменне прыйдзе ва ўладнія структуры і органы дзяржаўнага кіравання. (Вось, напрыклад, адно з глупстваў савецкай сістэмы ў адносінах да рэлігіі: каб правесці памінальны малебен на могілках па нябожчыку, трэба было падаць заяву за 14 дзён.)

Паводле новага закона, для таго, каб арганізація

нават зарэгістраванага рэспубліканскага аўяднання не зможуць правесці службу ці малебен у горадзе, дзе не існуе іх рэлігійнай абшчыны.

Запрашаны замежных прарападвіднікаў паводле нормаў новага закона стане немагчымым. Трэба зазначыць, што ўжо цяпер, каб запрасіць ксяндза або равіна з-за мяжы, існуе шмат перашкодаў. А з прыняццем закона візіт патрыярху РПЦ Алексія II павінен будзе разглядацца як візіт «замежнага прапаведніка».

Аднак праваслаўную царкву гэта не вельмі клошаць, бо ў выпадку прыняцця закона прывілеіваны стан РПЦ будзе замацаваны заканадаўчы. Як зазначаў на слуханнях Якаў Гутман, старшыня Сусветнай асацыяцыі беларускіх габрэяў, «гэты закон выдзяляе сярод роўных – раўнейшых. Арт. 16 Канстытуцыі РБ кажа, што «ўзаемадносіны дзяржавы і рэлігійных арганізацый. Якраз тады дзяржава жадае ажыццяўшы нагляд за вернікамі, ператварыўшы іх у прыладу паклёну і даносу».

Узде́льнікі грамадскіх слуханняў прынялі зварот да дэпутатаў абедзвюх палат парламенту і презідэнта краіны з прапановай накласці вета на закон, які цяпер прымеца, забяспечыць яго публічнае абл меркаванне сярод вернікаў і прывесці асноўныя палаўжэнні закона-праекту ў адпаведнасць існуючымі міжнародным стандартамі.

Ядвіга МАЦКЕВІЧ

НАГОДА ЎСПОМНІЦА

28 чэрвень

1577. У нямецкім горадзе Зігене нарадзіўся фландрскі мастак Пітэр Рубенс. Сучаснікі называлі яго каралем мастакоў і мастаком каралеў. Апрача таго, Рубенс выявіў сябе як архітэктар, нумізмат і дыпламат.

1712. Нарадзіўся французскі асветнік і энцыклапедыст Жан-Жак Русо. Расійскі пісьменнік Леў Толстой пісаў, што самыя вялікія ўпływy на яго зрабілі Русо і Евангелле.

1997. Адбыўся адзін з самых скандальных баксёўскіх двубояў сярод прафесіяналаў, калі Майк Тайсан адкусіў край нуха ў свайго праціўніка Эвандара Холфілда.

29 чэрвень

1922. Славак Фёдар Шалінін паехаў на гастролі і больш ніколі ўжо не вярнуўся ў Расію.

1972. Нарадзілася амерыканская школьніца Саманта Сміт, якая напісала ліст генеральному сакратару ЦК КПСС Юрыю Андропаву і прыехала ў СССР па ягоным запрошэнні. У 1985 годзе Саманта Сміт трагічна загінула ў авіякатастрофе.

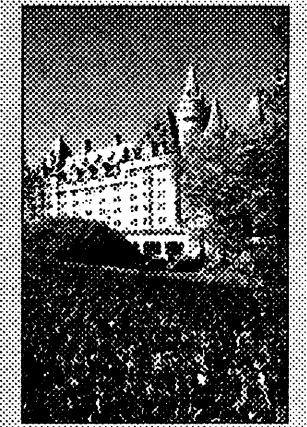
30 чэрвень

1792. У Парыжы з «Баявой песьні Рэйнскай арміі» ўвайшоў паўстанікі батальён з Марселя. Гэта песьня потым стала называцца «Марсельзай» і зрабілася гімнам Францыі.

1872. Нарадзіўся французскі вынаходнік Луі Берліо. Ён сканструіраваў аўтамабільныя фары і іншыя аўтапрылады. Пасля аўто Берліо заніміўся авіяцыяй, ствараючы эксперыментальныя мадэлі, напрыклад, самалёт з хваставым апярэннем спераду. У 1909 годзе вынаходнік першым у свеце пераляпіў цераз праліў Ла-Манш.

1 ліпеня

1867. У гэты дзень аб 11-ай раніцы мэр Атавы зачытаў перад народам, што сабраўся перад гарадской ратушай, да-кумент пра аўбяшчэнне новай дзяржавы. Канада стала самакіраваным дамініёнам Вялікабрытаніі. Пакрысе канадская тэрыторыя пачала ўзбуйняцца. Апошнім да Канады далучыўся ў 1949 годзе Ньюфаундленд. Сённяшні дзень у канадцаў – нацыянальнае свята.

2 ліпеня

1877. Нарадзіўся пісьменнік Герман Гесэ, нобелеўскі лаўрэат 1946 году, аўтар такіх твораў, як «Стэпавы воўк» і «Гульня шкляных пэрлай».

1947. Як сцвярджаюць уфолагі, увечары за 20 міліяў ад гарадка Расуэл у штаце Нью-Мексіка ў ЗША пацярпелі аварыю іншапланетнага карабель. На месцы катастрофы былі знайдзены трупы маленьких цемнаскурых чалавечкаў.

3 ліпеня

1886. Карл Бенц з Мангейму здзейсніў першы ў свеце выезд на аўтамабілі ўласнай канструкцыі, дасягнуўшы куткаш 16 км/г.

1971. Памёр рок-легenda Джым Морысан. Ліцэр гурта Doors памёр у Парыжы ад сардэчнага прыступу і пахаваны на могілках Пер-Лашэз. Некалькі пра смерць да пахавання не паведамлялася, фаны музыкі дагэтуль упэўнены, што ён жывы, а хаўтуры былі неспраудныя.

4 ліпеня

1547. Памёр Барбароса Хайрадзін, вядомы турэцкі марпілаўца і шрят, які кантраляваў амаль усё ўзбряжжа Алжыру. Пасля гібелі свайго старэйшага брата ён перанёг у спадчыну буйную шрятую флатышшу з некалькіх тысяч чалавек, аўксісу сябе Барбаросам і прызначаў патранат Асманскай імперыі. Турэцкі султан Селім I прызначыў яго галоўнама-кандуктом усяго флоту і берлебреем («эмірам эміраў»).

1862. Падчас пікніку англійскі матэматык Чарльз Доджсан пачаў распавядаць Алісе Лідэлл гісторыю пра дэзлічынку, што пабегла за трусом у Крайну цудаў. Дэзлічынка напрасіла, каб ён запісаў усю гісторыю. Гэта Доджсан пад імем Льюіса Кэрала напісаў книгу «Аліса ў Крайне цудаў».

1927. Нарадзілася італьянская актрыса Джына Лолабірдже, выканаўца галоўных ролей у фільмах «Фан-фан-шыльпан», «Сабор Парыжскай Божай Маці».

1987. Марціна Наурацілава шосты раз запар выйгравала Уімблдонскі турнір. Апрача выдатных перамог, Наурацілава вядомая ў свеце тэнісу сваімі лесбійскімі скільнасцямі.

Крышта ПАЗНЯК

